

13/1993 Sb.
Zákon
České národní rady
ze dne 15. prosince 1992
Celní zákon

Změna: 35/1993 Sb.

Změna: 113/1997 Sb.

Změna: 63/2000 Sb.

Změna: 256/2000 Sb.

Změna: 265/2001 Sb.

Změna: 1/2002 Sb. (část)

Změna: 1/2002 Sb.

Změna: 322/2003 Sb.

Změna: 354/2003 Sb. (část)

Změna: 354/2003 Sb.

Změna: 187/2004 Sb.

Změna: 413/2005 Sb.

Změna: 79/2006 Sb.

Změna: 342/2006 Sb.

Změna: 187/2004 Sb. (část)

Změna: 170/2007 Sb.

Změna: 296/2007 Sb.

Změna: 136/2008 Sb.

Změna: 218/2009 Sb.

Změna: 41/2009 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ

ÚČEL A CÍL ZÁKONA

§ 1

nadpis vypuštěn

Tento zákon upravuje některé právní vztahy v oblasti celnictví, pokud nejsou upraveny bezprostředně závaznými předpisy Evropských

společenství.^1)

§ 2

zrušen

HLAVA DRUHÁ

ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ A SLUŽEBNÍ POMĚR CELNÍKA

§ 3

zrušen

§ 4

zrušen

§ 4a

zrušen

§ 4b

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 5

zrušen

§ 6

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 7

zrušen

§ 8

zrušen

§ 9

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 10

zrušen

§ 11

zrušen

§ 12

zrušen

§ 13

zrušen

§ 14

Předpoklady pro výkon některých funkcí

(1) Pro výkon funkcí uvedených v odstavci 2, musí celník kromě předpokladů uvedených v § 13 odst. 1 splňovat další předpoklady stanovené zvláštním předpisem.⁴⁾

(2) Funkcemi podle odstavce 1 se rozumějí funkce

a) generálního ředitele, zástupce generálního ředitele, ředitele odboru, zástupce ředitele odboru a vedoucího oddělení na Generálním ředitelství cel,

b) ředitele celního ředitelství, zástupce ředitele celního ředitelství, ředitele odboru, zástupce ředitele odboru a vedoucího oddělení na celním ředitelství,

c) ředitele celního úřadu, zástupce ředitele celního úřadu a ředitele odboru na celním úřadu.

§ 15

zrušen

§ 16

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 17

zrušen

§ 18

zrušen

§ 19

zrušen

§ 19a

zrušen

§ 19b

zrušen

§ 19c

zrušen

§ 20

Zajištění zdravotní péče v celní správě

(1) Zdravotnické zařízení závodní preventivní péče poskytuje celníkům a občanským zaměstnancům^{3l}) v celní správě závodní preventivní péči a posuzuje zdravotní způsobilost osoby, která žádá o přijetí do služebního poměru celníka, po dobu trvání jejich služebního nebo pracovního poměru a v souvislosti s ukončením služebního poměru, pokud toto oprávnění nepřísluší lékařské komisi. Závodní preventivní péči poskytují celníkům a občanským zaměstnancům v celní správě také pověřeni lékaři.

(2) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na zdravotní způsobilost celníků, vady a stavy, které vylučují přijetí uchazeče do služebního poměru celníka, nebo vylučují nebo omezují výkon služby, a druhy služeb zvláště obtížných nebo zdraví škodlivých.

(3) Posouzení zdravotního stavu provádějí

a) lékaři závodní preventivní péče, jde-li o posuzování zdravotní způsobilosti k práci,

b) lékaři závodní preventivní péče, jde-li o posuzování zdravotní způsobilosti celníků ke službě a zdravotního stavu celníků pro účely poskytování vyrovnávacího příspěvku.

(4) Ošetřující lékař je povinen hlásit zdravotnickému zařízení závodní preventivní péče nemoc nebo i podezření na nemoc, která omezuje výkon služby.

(5) Generální ředitelství cel vytváří podmínky pro zajištění závodní preventivní péče^{5b}) pro celníky a občanské zaměstnance v celní správě a za tím účelem uzavírá smlouvy k zajištění závodní preventivní péče se zdravotnickými zařízeními odborně způsobilými poskytovat závodní preventivní péči.

(6) Náklady na zabezpečení výkonu závodní preventivní péče v celní správě jsou součástí hospodaření Generálního ředitelství cel.

§ 21

nadpis vypuštěn

(1) Služební stejnokroj a odznaky celní správy je oprávněn nosit pouze celník.

(2) Celní správa je oprávněna užívat zvláštní barevné provedení a označení svých služebních vozidel.

(3) Způsob vnějšího označení a odznaky celní správy, vzory služebních stejnokrojů a zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel celní správy upraví ministerstvo vyhláškou.

§ 22

nadpis vypuštěn

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně

a) nosí služební stejnokroj celní správy, nebo takové součásti

stejnokroje, které jsou s úplným stejnokrojem zaměnitelné,

b) užívá na vozidle zvláštního barevného provedení a označení používaného na služebních vozidlech celní správy anebo zvláštního barevného provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelného.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5000 Kč.

(3) Na přestupky podle odstavce 1 a jejich projednávání se vztahují obecné předpisy o přestupcích.^{5c)}

HLAVA TŘETÍ

POVINNOSTI, OPRÁVNĚNÍ A PROSTŘEDKY CELNÍKA

Díl první

Povinnosti celníka

Povinnosti při služebních zákrocích a služebních úkonech

§ 23

(1) Služebním úkonem se rozumí jednání celníka směřující k plnění působnosti celní správy.

(2) Služebním zákrokem se rozumí služební úkon, při kterém dochází k přímému vynucování splnění povinnosti nebo k ochraně práv a jiných oprávněných zájmů, za použití donucovacích prostředků nebo zbraně.

(3) Služebním zákrokem pod jednotným velením se rozumí služební zákrok podle odstavce 2, na kterém se podílí více zakročujících celníků, kdy o použití donucovacích prostředků nebo zbraně rozhodne celník pověřený řízením služebního zákroku. Rozhodnutí o použití donucovacích prostředků nebo zbraně musí být zadokumentováno na zvukovém nebo písemném záznamu.

§ 24

(1) Při provádění služebních zákroků a služebních úkonů je celník povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo služebním úkonem.

(2) Pokud je služební úkon nebo služební zákrok spojen se zásahem do práv nebo svobod osob, je celník provádějící služební úkon nebo služební zákrok, pokud to dovolují povaha nebo okolnosti služebního úkonu nebo služebního zákroku, povinen tyto osoby poučit o právních důvodech služebního úkonu nebo služebního zákroku a o jejich právech; v opačném případě je poučí dodatečně.

(3) Osoba, u které má být provedena osobní prohlídka, má právo, aby tuto prohlídku vykonal celník stejného pohlaví, pokud nejde o nutný okamžitý zákrok při hledání zbraně.

§ 25

Celník ve službě je povinen v mezích tohoto zákona provést služební zákrok nebo služební úkon, popřípadě učinit jiná opatření nezbytná k provedení služebního zákroku nebo služebního úkonu, zejména vyrozumět

nejbližší celní úřad nebo policejní útvar, je-li páchán trestný čin nebo přestupek anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání.

§ 26

Celník neprovede služební zákrok, jestliže

- a) k jeho provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje,
- b) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky, než neprovedení služebního zákroku, nebo
- c) je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání.

§ 27

(1) Celník je při provádění služebního zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije celník před výzvou slov "jménem zákona!".

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího celníka.

§ 28

(1) Celník je povinen při výkonu služby prokázat příslušnost k celní správě.

(2) Celník, který nosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, který je opatřen identifikačním znakem celní správy.

(3) V případě, že celník nenosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním průkazem, jehož vzor a náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou, a ústním prohlášením "celní správa".

(4) Pouze ústním prohlášením "celní správa" prokazuje celník příslušnost k celní správě ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem. V takových případech se celník prokáže služebním průkazem ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 29

Okolností, která nedovoluje poučení osoby o jejích právech podle § 24 odst. 2, nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 27 odst. 1, nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě podle § 28 odst. 1, je zejména bezprostřední napadení celníka nebo bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné osoby.

§ 29a

Povinnost mlčenlivosti

(1) Celník je kromě mlčenlivosti stanovené zvláštním zákonem^{5d} povinen zachovávat také mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se

seznámil při plnění úkolů celní správy nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů celní správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního poměru celníka.

(2) Každý, koho celní orgány nebo celník požádají o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně poučen, zachovat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dověděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit celníka nebo osobu uvedenou v odstavci 2 ministr nebo jím pověřená osoba.

Díl druhý

Oprávnění celníka

§ 30

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu, přestupku, celního deliktu nebo jiného správního deliktu souvisejícího s porušením právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny a jejich pachatele, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo.

(2) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení rovněž od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu, přestupku nebo jiného správního deliktu souvisejícího s porušením právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny, a jejich pachatele, k němuž došlo mimo území České republiky na území Evropských společenství nebo státu, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu o spolupráci a vzájemné pomoci v celní oblasti.

(3) Osoba je povinna požadavku nebo výzvě podle odstavců 1 a 2 vyhovět.

(4) Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jím sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(5) Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jím porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti zproštěna příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(6) Celník je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 4 a 5.

(7) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku (dále jen "náhrada"). Náhradu poskytuje Generální ředitelství cel. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.

(8) Nárok na náhradu podle odstavce 7 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavců 1 a 2 dostavila. O tom musí být osoba poučena.

(9) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavců 1 a 2 může být předvedena celníkem na nejbližší celní úřad k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(10) Protokol o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání celník osobu propustí.

(11) O předvedení sepíše celník úřední záznam.

§ 31

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení, data narození a bydliště osoby. Důvod ke zjišťování totožnosti určuje míru spolehlivosti, s níž se zjištění provádí.

(2) Celník je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

a) přistiženou při jednání, které má znaky trestného činu nebo přestupku v souvislosti s porušením právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny,

b) která odpovídá popisu hledané nebo pohřešované osoby,

c) od které je požadováno vysvětlení podle § 30,

d) kterou předvádí dle ustanovení tohoto zákona nebo na žádost územních finančních orgánů,

e) u které je prováděn dohled nebo kontrola zboží celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství,^{1e)}

f) která vstupuje do prostor, místností a zařízení užívaných celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku,

g) která je oznamovatelem,^{5e)}

h) při zajišťování placení peněžitých plnění celními orgány podle zvláštních právních předpisů.

Osoba je povinna výzvě vyhovět.

(3) Celník bez zbytečného odkladu předá Policii České republiky osobu, u které při zjišťování její totožnosti vznikne důvodné podezření, že jde o osobu hledanou. Celník bez zbytečného odkladu uvědomí Policii České republiky, pokud se při zjišťování totožnosti zjistí, že se jedná o osobu pohřešovanou.

(4) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je celník oprávněn tuto osobu předvést na celní úřad k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti a objasnění věci. Po zjištění totožnosti osoby celník předvedenou osobu propustí, nebrání-li tomu zákonné důvody.

(5) Nejistí-li celník totožnost osoby předvedené podle odstavce 3 do šesti hodin od předvedení, ani na základě sdělených údajů ani v evidencích obyvatel a je-li podezření, že předvedená osoba uvádí

nepravdivé údaje ke své osobě, předá ji nejbližšímu orgánu Policie České republiky.

(6) O předvedení a provedených služebních úkonech sepíše celník úřední záznam.

§ 32

Zajištění osoby

(1) Celník je oprávněn zajistit osobu, která

a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život anebo život nebo zdraví jiných osob,

b) se pokusila o útěk při předvedení podle § 30 odst. 9,

c) v místnostech nebo prostorech určených k užívání celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, se chová násilně nebo slovně uráží celníka nebo jinou osobu, anebo úmyslně znečišťuje či poškozuje zařízení nebo majetek státu,

d) byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci,

e) je mladší patnácti let a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci.

(2) Pominou-li důvody zajištění, je celník povinen osobu ihned propustit.

(3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) Po zajištění je celník povinen na žádost osoby zajištěné vyrozumět o této skutečnosti některou z osob uvedených v § 30 odst. 4, popřípadě jinou jí určenou osobu. Jedná-li se o osobu mladší 18 let, je celník povinen vyrozumět zákonného zástupce této osoby a příslušný orgán péče o mládež; jedná-li se o osobu mladší patnácti let, vždy též bez odkladu vyrozumí orgán sociálně právní ochrany mládeže. Jde-li o vojáka, je celník povinen vyrozumět nejbližší posádkovou správu nebo vojenský útvar.

(5) O zajištění osoby sepíše celník úřední záznam.

§ 33

Oprávnění k omezení pohybu agresivních osob

(1) Osobě, která fyzicky napadá jinou osobu nebo celníka nebo poškozuje cizí majetek nebo se pokusí o útěk, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním k vhodnému předmětu.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána orgánům Policie České republiky, nejdéle však dvě hodiny.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše celník úřední záznam.

§ 33a

Oprávnění k použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla

(1) Celník je oprávněn použit jako donucovacího prostředku podle § 38 odst. 1 písm. f) technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla zajištěného podle § 309 anebo odňatého podle zvláštního zákona.^{5f)}

(2) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla z důvodu uvedeného v odstavci 1 nelze použít, jde-li o vozidlo, které tvoří překážku silničního provozu.^{5g)}

(3) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla lze použít ještě před doručením rozhodnutí o zajištění nebo usnesení o odnětí předmětného vozidla osobě, které se zajišťuje nebo odnímá, jestliže hrozí nebezpečí, že účel zajištění nebo odnětí bude zmařen, nebudou-li technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla použity neprodleně.

(4) Je-li rozhodnuto o vrácení zajištěného vozidla (§ 312), technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla se neprodleně odstraní.

(5) Na použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla podle odstavce 1 se nevztahují ustanovení § 38 odst. 2 až 4.

§ 33b

Oprávnění k používání podpůrných operativně pátracích prostředků

(1) Celník je při předcházení trestným činům, v souvislosti s řízením o trestných činech a při plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněn používat podpůrné operativně pátrací prostředky.

(2) Pro účely tohoto zákona se podpůrnými operativně pátracími prostředky rozumí

- a) krycí doklady a krycí prostředky,
- b) zabezpečovací a nástrahová technika,
- c) zvláštní finanční prostředky,
- d) využití informátora.

§ 33c

Krycí doklady a krycí prostředky

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) krycím dokladem listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby anebo k jiným podobným účelům,
- b) krycím prostředkem prostředek k zastírání skutečné činnosti celních orgánů podle § 33b odst. 1.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, guvernéra České národní banky, člena Nejvyššího kontrolního úřadu a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad žijící nebo zemřelé osoby.

(3) Krycí doklad vydává Ministerstvo vnitra na základě rozhodnutí ministra.

§ 33d

Zabezpečovací a nástrahová technika

Zabezpečovací a nástrahovou technikou se rozumí technické prostředky, zařízení a jejich soubory používané za účelem zabezpečení ochrany majetku a zamezení nedovolené manipulaci se zbožím. Použitím zabezpečovací a nástrahové techniky nesmí být porušena nedotknutelnost obydlí, listovního tajemství nebo jiným způsobem zasahováno do ústavně zaručených práv a svobod.

§ 33e

Zvláštní finanční prostředky

(1) Zvláštními finančními prostředky se rozumí vyčleněné finanční prostředky, které jsou používány k úhradě některých výdajů v souvislosti s používáním operativně pátracích prostředků⁵ⁱ) a ostatních podpůrných operativně pátracích prostředků. Na nakládání se zvláštními finančními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Celník nakládající se zvláštními finančními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a řádně v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

(3) Pravidla pro nakládání se zvláštními finančními prostředky stanoví na návrh generálního ředitele ministr.

§ 33f

Informátor

(1) Informátorem se rozumí fyzická osoba poskytující celní správě informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyražena její spolupráce s celní správou.

(2) Informátorovi lze poskytnout za jeho činnost finanční nebo věcnou odměnu.

§ 34

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Existuje-li důvodné podezření, je celník oprávněn přesvědčit se, zda osoba nemá u sebe zbraň, kterou by mohla ohrozit život nebo zdraví své nebo jiné osoby, a odebrat ji, jde-li o osobu

a) předváděnou nebo zajištěnou celními orgány,

b) u které je prováděn dohled nebo kontrola zboží celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství,^{1e})

c) která vstupuje do prostor, místností nebo zařízení určených k užívání celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, nebo

d) u které je zajišťováno placení peněžitých plnění celními orgány podle zvláštních právních předpisů.

(2) Zbraní podle odstavce 1 se rozumí cokoliv, čím je možno učinit útok

proti tělu důraznější.⁶⁾

(3) Odebranou zbraň podle odstavce 1 je celník povinen vrátit proti podpisu osobě, které byla zbraň odebrána, pokud pominuly důvody odebrání zbraně. To neplatí, brání-li vrácení zbraně zákonné důvody. O odebrání zbraně vystaví celník osobě, které byla odebrána, potvrzení.

§ 35

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení provádění dohledu a kontroly celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství, je celník oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval.

§ 36

Oprávnění celníků při kontrole po propuštění zboží

Celník může způsobem a ve lhůtě stanovené v tomto zákoně provádět následnou kontrolu po propuštění zboží. V této souvislosti je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci.

§ 36a

(1) Celník je oprávněn plnit úkoly vyplývající z působnosti celních orgánů na území jiného státu způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou.

(2) Celník jiného státu je oprávněn plnit úkoly vyplývající z působnosti celních orgánů na území České republiky způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou.

§ 37

Oprávnění ke kontrole osob a dopravních prostředků

Při odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů, při pátrání po zboží uniklém dohledu celních orgánů podle právních předpisů Evropských společenství a zjišťování osoby, která zboží tomuto dohledu odhala nebo se tohoto odnětí zúčastnila, a při zabezpečování a plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv je celník oprávněn zastavovat osoby a dopravní prostředky, provádět kontrolu zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvodních listin. Při zastavování dopravních prostředků postupuje celník obdobně jako příslušník Policie České republiky.^{6a)}

Díl třetí

Oprávnění k použití operativně pátracích prostředků

§ 37a

(1) Celní orgány jsou pro plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněny používat operativně pátrací prostředky stanovené trestním řádem⁵ⁱ⁾ při provádění dohledu nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy druhé smluvní strany.

(2) Operativně pátrací prostředky mohou být použity jen tehdy, jestliže by porušení právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány

pověřeny, v případě, že by k němu došlo v tuzemsku, bylo posuzováno podle trestního zákona^{6c}) jako úmyslný trestný čin.

§ 37b

zrušen

§ 37c

nadpis vypuštěn

(1) Prováděním dohledu podle § 37a nejsou dotčena práva a povinnosti celních orgánů vyplývající z předpisů o trestním řízení.^{6d})

(2) Používáním operativně pátracích prostředků nesmí být sledován jiný účel, než který je uveden v příslušné mezinárodní smlouvě;^{5h}) práva a svobody osob lze omezit jen v míře nezbytně nutné.

(3) Celní orgány jsou povinny zabezpečit ochranu operativně pátracích prostředků, jakož i informací získaných při provádění dohledu podle § 37a před vyzrazením a zneužitím.

§ 37d

nadpis vypuštěn

(1) Kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle zvláštního zákona^{6e}) vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje kontrolní orgán. Kontrolní orgán se skládá z pěti poslanců výboru určeného Poslaneckou sněmovnou.

(2) Ministr předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně a dále na jeho žádost veškeré požadované informace o použití prostředků podle odstavce 1.

(3) Členové kontrolního orgánu jsou povinni zachovávat tajnost utajovaných informací, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem této funkce. Tímto ustanovením nejsou dotčeny předpisy o ochraně utajovaných informací.

§ 37e

zrušen

§ 37f

zrušen

Díl čtvrtý

Použití donucovacích prostředků a zbraně celníkem

§ 38

Donucovací prostředky

(1) Donucovacími prostředky jsou

a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany,

b) slzotvorné prostředky,

- c) obušek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) technické prostředky k zabránění odjetí vozidla,
- g) zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla,
- h) úder střelnou zbraní,
- i) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- j) varovný výstřel.

(2) Donucovací prostředky je celník oprávněn použít v zájmu ochrany veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech užívaných celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, a dále v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku, proti osobě, která je ohrožuje.

(3) Před použitím donucovacích prostředků je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. To neplatí v případě ustanovení odstavce 1 písm. g). Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví nebo život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(4) O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje celník podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom použije takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání.

(5) Celník je povinen dbát, aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

§ 39

Nošení zbraně

Celníci jsou oprávněni nosit služební zbraň.

§ 40

Použití zbraně

(1) Celník je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech

- a) aby v případě nutné obrany nebo při pomoci v nutné obraně odvrátil přímo hrozící nebo trvajícím útok vedený proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) nelze-li jinak překonat odpor směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku,

- d) aby zamezil útěku pachatele zvláště závažného zločinu, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- e) aby přinutil k zastavení dopravní prostředek, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů nezastaví a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,
- f) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt celní správy nebo objekt územních finančních orgánů, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od tohoto útoku,
- g) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví osob,
- h) když osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozby střelnou zbraní nebo donucovací prostředek varovný výstřel, neuposlechne pokynů celníka směřujících k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby.

(2) Zbraní se podle odstavce 1 rozumí zbraň stříelná, bodná a sečná.

(3) Použití zbraně celníkem v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(4) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví anebo je-li ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(5) Při použití zbraně je celník povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

Povinnosti celníka po použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 41

(1) Jestliže celník zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je celník povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 42

(1) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je celník povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je celník povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 43

Zvláštní omezení

Při služebním zákroku proti těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a osobě zjevně mladší 15 let nesmí celník použít úderu a kopu sebeobrany, slzotvorného prostředku, obušku, pout, služebního psa, úderu zbraní, hrozby zbraní, varovného výstřelu a zbraně, vyjma případů, kdy útok těchto osob bezprostředně ohrožuje život a zdraví celníka nebo jiných osob, nebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

Díl pátý

Povinnost poskytnout pomoc

§ 44

(1) Celník je oprávněn v případě nebezpečí bezprostředního ohrožení života a zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc.

(2) Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen

a) požadovanou pomoc poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby uvedené v § 30 odst. 4, nebo bránil-li tomu jiné důležité okolnosti,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se v souvislosti s požadovanou pomocí dozvěděl; o této povinnosti musí být celníkem poučen.

(3) Kdo na požádání poskytne pomoc, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého zisku. Náhradu poskytuje Generální ředitelství cel.

HLAVA ČTVRTÁ

NÁHRADA ŠKODY

§ 45

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc celním orgánům nebo celníkovi na jejich žádost nebo s jejich vědomím (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobí-li si tuto škodu poškozený úmyslně sám.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda stanoví nařízením, ve kterých případech a v jakém rozsahu

a) náleží poškozenému, vedle nároků podle pracovněprávních předpisů, jednorázové mimořádné odškodnění,

b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovněprávních předpisů pozůstalým po poškozeném, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na poškozeného odkázány výživou.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou poškozený způsobil v souvislosti s pomocí poskytnutou celním orgánům nebo celníkovi.

(5) Stát odpovídá i za škodu způsobenou celníkem při provádění dohledu způsobem uvedeným v § 30 až 40; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený služební zákrok nebo služební úkon vyvolala.

(6) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu Generální ředitelství cel.

HLAVA PÁTÁ

DOHLED A JEHO VYKONÁVÁNÍ

Díl první

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 46

zrušen

§ 46a

zrušen

§ 46b

zrušen

§ 46c

zrušen

Díl druhý

Dohled a jeho vykonávání

§ 47

zrušen

§ 48

Vykonávání dohledu celními orgány

(1) Kdo má, nebo je pravděpodobné, že má zboží, které podléhá dohledu, může být podroben kontrole.

(2) Při dohledu se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje nebo uskutečnil v souladu s celními předpisy. Výsledky

získané touto činností musí být zabezpečeny před vyzrazením a zneužitím.

(3) Při dohledu musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

(4) V rámci dohledu může být způsobem uvedeným v § 24 prováděna osobní prohlídka v případech důvodného podezření, že osoba ukrývá u sebe zboží, které podléhá clo, daním a poplatkům vybíraným při dovozu nebo jehož vývoz nebo dovoz je zakázán nebo omezen. Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva celníků, aby podezřelá osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná. Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti neúčastněné osoby. Způsob provádění osobní prohlídky a přítomnost neúčastněné osoby upraví ministerstvo vyhláškou.

(5) Vnitřní kontrolu poštovních zásilek, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství, lze provést pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že tyto zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží podléhající clo, daním a poplatkům vybíraným při dovozu nebo jehož vývoz nebo dovoz je zakázán nebo omezen. Skutečnost, že byla provedena vnitřní kontrola, je povinen celní úřad na obalu zásilky potvrdit úředně stanoveným způsobem.

(6) O provedení osobní prohlídky a vnitřní kontroly poštovních zásilek, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství, musí být sepsán úřední záznam.

(7) Celní orgány mohou při výkonu dohledu rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů nebo důvodného podezření, že byly celní předpisy porušeny, mohou tyto doklady na dobu nezbytně nutnou zadržet. Celní orgány vystaví na zadržené doklady písemné potvrzení.

§ 49

Osvobození od kontroly prováděné celními orgány

(1) Kontrole prováděné celními orgány nepodléhá

a) zboží dovážené, vyvážené a přepravované v tranzitu, jako zavazadla představitelů jiných států a ostatních osob, které požívají výsady a imunity podle mezinárodního práva,

b) diplomatická pošta a konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva,

c) diplomatická pošta ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České republiky.

(2) Kontrole prováděné celními orgány nepodléhají rovněž úřední dokumenty určené pro potřebu ozbrojených sil nebo civilní složky smluvních stran Severoatlantické smlouvy, jsou-li opatřeny úředním razítkem a je-li předloženo potvrzení osvědčující, že zásilka obsahuje pouze úřední dokumenty.

§ 50

Povinnost součinnosti osob, u nichž celní orgány vykonávají dohled

(1) Každý, kdo má u sebe zboží podléhající dohledu, je povinen umožnit celním orgánům provádění dohledu v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se toto zboží nachází a předložit jim veškeré doklady vztahující se k tomuto zboží.

(2) Osoby, u nichž se provádí dohled, jsou povinny strpět úkony nezbytné k provedení tohoto dohledu a jsou povinny poskytovat celním orgánům při jeho provádění nezbytnou součinnost; na žádost celních orgánů a ve lhůtě jimi stanovené jsou povinny poskytnout celním orgánům jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a jakoukoliv pomoc, které jsou potřebné k provádění dohledu. Celní orgány bez souhlasu této osoby nesmějí doklady předávat a údaje a informace sdělovat jiným osobám, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů nebo podle mezinárodní smlouvy.

(3) Osoba, u níž se provádí dohled, je rovněž povinna na výzvu celních orgánů předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných podnikat. Nepředloží-li tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(4) Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

§ 51

Součinnost třetích osob

(1) Soudy, jiné státní orgány a notáři v případech, kdy předmět řízení před nimi podléhá podle tohoto nebo zvláštního zákona cla, daním a poplatkům vybíraným při dovozu, vývozu nebo tranzitu, jsou povinny poskytnout celním orgánům údaje potřebné pro vyměření a vymáhání tohoto cla, daní a poplatků.

(2) Státní kontrolní orgány mají povinnost sdělovat celním orgánům výsledky kontrol, pokud mají vztah k celnímu dluhu nebo daňovým povinnostem.

(3) Banky jsou povinny jen na písemné vyžádání celních orgánů, i bez souhlasu klienta, sdělovat čísla bankovních účtů, jejich vlastníky, stav účtů a jejich pohyb a údaje o úvěrech a vkladech ve věci řízení před celními orgány a daňového řízení, jehož je klient účastníkem. Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může banka příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Veřejní dopravci jsou na výzvu celních orgánů povinni sdělit jim zejména odesílatele a adresáty a skutečné příjemce jimi přepravovaných nákladů, jakož i údaje o době přepravy, množství přepravovaného zboží, charakter zásilky a případné další údaje, pokud jim budou známy.

(5) Ten, kdo se přímo nebo nepřímo účastní dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, je povinen poskytnout celním orgánům na jejich žádost a ve lhůtě jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a pomoc, které jsou potřebné k provádění dohledu. Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti,

leďaže by byl této povinnosti zproštěn p řisluřn m orgánem nebo t m, v jehoř zájmu tuto povinnost má.

(6) Celní orgány nesmějí předávat doklady a sdělovat údaje a informace jin m osobám bez souhlasu p řisluřn  osoby, s výjimkou p řipad , kdy tak mohou  чинit podle zvl stn ch předpisů nebo podle mezinárodní smlouvy.

  51a

Poskytování informací z evidencí

(1) Celní orgány jsou v rozsahu pot ebn m pro plnění jejich konkrétního  kolu oprávněny
adat z evidence provozovan  na základě zvl stn ho p ravn ho předpisu poskytnut  informací od p řisluřn ho správce evidence nebo jejího zpracovatele, a to na náklady správce evidence nebo zpracovatele. Správce evidence nebo zpracovatel je povinen
adosti bez zbytečného odkladu vyhovět, pokud zvl stn  zákony nestanoví jinak.

(2) Jedná-li se o informace z databáze účastníků veřejn  telefonní slu
by,^{7a}) evidence obyvatel^{7b}) a cent rn ho registru silničních vozidel,^{7c}) jsou celn  orgány při plnění svých úkolů oprávněny
adat poskytnut  těchto informací od p řisluřn ho správce evidence nebo zpracovatele způsobem umo
ňuj c m d lkov  a nepřetr
it  p řstup, a jedná-li se o informace z evidence občanských p ukaz ^{7d}) a evidence cestovních dokladů,^{7e}) způsobem umo
ňuj c m nepřetr
it  p řstup.

(3) Celní orgány jsou oprávněny
adat poskytnut  informací podle odstavců 1 a 2 pouze v míře nezbytn  nutn  a za  celem proveden  p řisluřn ho  kolu, a to způsobem, který musí umo
ňovat uchovávání identifikačních údajů o celním orgánu nebo o celníkovi, kter  o výdej informací
adal, a o  celu, k němu
 byl výdej informací
ad n, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty prvé je správce evidence nebo zpracovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(4) Celní orgány jsou povinny zajistit ochranu informací před jejich neopr vn n m zveřejn n m nebo předáním. Tím nejsou dotčeny povinnosti celních orgánů podle zvl stn ch zakon .^{7f}) Celník je oprávněn informace získané podle odstavců 1 a 2 vyu
ivat pouze pro plnění úkolů celních orgánů.

  51b

Poskytování údajů z informačního systému evidence obyvatel

(1) Ministerstvo vnitra poskytuje celním orgánům pro výkon působnosti podle tohoto zákona z informačního systému evidence obyvatel^{7g})  daje o obyvatelích, a to v elektronick  podob  způsobem umo
ňuj c m d lkov  p řstup; obyvatelem se rozumí fyzick  osoba podle zvl stn ho p ravn ho p edpisu^{7h}).

(2) Ministerstvo vnitra dále poskytuje celním orgánům pro výkon působnosti podle tohoto zákona z registru rodných  isel⁷ⁱ)  daje o fyzických osobách, kter m bylo p řid leno rodné  islo, avřak nejsou uvedeny v odstavci 1. Pokud to umo
ňuje technick  stav registru rodných  isel, poskytují se údaje podle věty prv  pouze v elektronick  podob  způsobem umo
ňuj c m d lkov  p řstup.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 jsou údaje o

a) státních občanech České republiky

1. jméno, pop řipad  jména, p řijmen , p řipadn  jejich změna, rodné

příjmení,

2. datum narození,

3. pohlaví a jeho změna,

4. místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,

5. rodné číslo,

6. státní občanství,

7. adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,

8. počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,

9. zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

10. zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,

11. rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

12. rodinný stav, datum jeho změny a místo uzavření manželství,

13. rodné číslo manžela; je-li manželem cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a datum jeho narození,

14. rodné číslo dítěte,

15. osvojení dítěte,

16. datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

17. den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den úmrtí,

b) cizincích, kteří jsou obyvateli,

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, jejich změna, rodné příjmení,

2. datum narození,

3. pohlaví a jeho změna,

4. místo a stát, kde se cizinec narodil,

5. rodné číslo,

6. státní občanství,

7. druh a adresa místa pobytu,

8. číslo a platnost povolení k pobytu,

9. počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu,
10. zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
11. správní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
12. vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
13. rodinný stav, datum a místo jeho změny, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela, rodné číslo nebo datum narození,
14. jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte, rodné číslo, pokud je dítě obyvatelem; v případě, že rodné číslo nebylo přiděleno, datum narození,
15. jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce, jejich rodné číslo, pokud jsou obyvateli; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
16. datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
17. den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den úmrtí.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 2 jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,
- d) den, měsíc a rok narození,
- e) místo a okres narození, u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.

(5) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 52

(1) Nestanoví-li zvláštní předpis nebo mezinárodní smlouva jinak, je ten, kdo má doklady a údaje týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, povinen uschovat tyto doklady a údaje nejméně po dobu 10 let, a to bez ohledu na formu, v níž jsou vedeny.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 počíná běžet

- a) od konce kalendářního roku, v němž celní úřad přijal prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu jiného než je uvedeno v písmenu b) nebo k vývozu, nebo
- b) od konce kalendářního roku, v němž přestalo být pod dohledem zboží propuštěné do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, nebo
- c) od konce kalendářního roku, v němž byl ukončen jiný režim, než je

uveden v písmenech a) a b).

(3) Zjistí-li se při následné kontrole provedené se zaměřením na správné vyměření cla a daně, že je nutno původní rozhodnutí změnit nebo clo a daň dodatečně vyměřit, lhůta podle odstavce 1 ode dne, kdy bylo toto zjištění učiněno, do dne nabytí právní moci nového rozhodnutí nebo dodatečného vyměření cla a daně, neběží.

§ 53

zrušen

HLAVA ŠESTÁ

zrušena

Díl první

zrušen

§ 54

zrušen

§ 55

zrušen

Díl druhý

zrušen

§ 56

zrušen

§ 57

zrušen

§ 58

zrušen

HLAVA SEDMÁ

zrušena

Díl první

zrušen

Oddíl první

zrušen

§ 59

zrušen

§ 60

zrušen

§ 61

zrušen

§ 62

zrušen

§ 63

zrušen

Oddíl druhý

zrušen

§ 64

zrušen

Díl druhý

zrušen

§ 65

zrušen

§ 66

zrušen

§ 67

zrušen

§ 68

zrušen

§ 69

zrušen

§ 70

zrušen

§ 71

zrušen

§ 72

zrušen

§ 73

zrušen

§ 74

zrušen

§ 75

zrušen

§ 76

zrušen

§ 77

zrušen

§ 78

zrušen

§ 79

zrušen

HLAVA OSMÁ

DOVOZ A VÝVOZ ZBOŽÍ

Díl první

zrušen

§ 80

zrušen

Díl druhý

zrušen

§ 81

zrušen

§ 82

zrušen

Díl třetí

Odpovědnost za škodu

§ 83

zrušen

§ 84

Celní úřad neodpovídá za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku v důsledku předložení zboží celnímu úřadu a provádění řízení s tím souvisejícími; ustanovení zvláštního zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním

postupem^{8a}) tím nejsou dotčena.

§ 85

zrušen

§ 86

zrušen

Díl čtvrtý

zrušen

§ 87

zrušen

§ 88

zrušen

§ 89

zrušen

§ 90

zrušen

Díl pátý

zrušen

§ 91

zrušen

§ 92

zrušen

Díl šestý

Skladné

§ 93

zrušen

§ 94

zrušen

§ 95

Za dočasné uskladnění zboží ve skladech celního úřadu platí osoba, která zboží celnímu úřadu předložila, skladné ve výši

a) 5 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 100 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 5 dnů včetně dne uskladnění,

b) 10 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 200 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesáhne-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 20 % z hodnoty uskladněného zboží,

c) 100 Kč za každou skladovou položku, jde-li o listiny, doklady, dokumentaci a jiné písemnosti, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesahuje-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 200 Kč za každou skladovou položku.

Díl sedmý

zrušen

§ 96

zrušen

Díl osmý

zrušen

§ 97

zrušen

HLAVA DEVÁTÁ

CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

Díl první

zrušen

§ 98

zrušen

Díl druhý

Řízení o přidělení celně schváleného určení

§ 99

zrušen

§ 100

zrušen

§ 101

zrušen

§ 102

(1) Řízení o přidělení celně schváleného určení^{1e)} se provádí na celním úřadu anebo v celním prostoru. Přímým zástupcem v řízení o přidělení celně schváleného určení může být pouze osoba, která vykonává tuto činnost jako předmět svého podnikání.

(2) Celními prostory jsou označená místa železničních stanic, přístavů, letišť a jiné prostory určené celními orgány po dohodě s vlastníky nebo oprávněnými uživateli těchto prostor.

(3) Z podnětu celního úřadu nebo na žádost osoby může být řízení o přidělení celně schváleného určení prováděno i mimo celní prostor. Náklady spojené s tímto řízením nese osoba, která o provedení řízení mimo celní prostor požádala.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se řízení o přidělení celně schváleného určení provádí mimo celní prostor a výši nákladů za provedení tohoto řízení.

(5) V úsecích stanovených ministerstvem po dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy může být řízení o přidělení celně schváleného určení prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodi.

(6) Celní úřad provede řízení o přidělení celně schváleného určení přednostně, a to i mimo pracovní dobu, u snadno zkazitelného zboží, živých zvířat, zboží určeného k odstranění následků havárií, přírodních katastrof a podobných událostí, nebo je-li nebezpečí z prodlení. Celní úřad provede řízení o přidělení celně schváleného určení přednostně též u zboží dováženého, vyváženého a zboží v režimu tranzitu, které je dováženo, vyváženo nebo prováženo pravidelnými jednotkami nebo formacemi ozbrojených sil smluvních stran Severoatlantické smlouvy.

(7) Protokol o ústním jednání vyhotovuje celní úřad v průběhu řízení o přidělení celně schváleného určení pouze v těch případech, jestliže ústní jednání nařídil.

§ 103

zrušen

§ 104

Rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu nebo o ukončení režimu

(1) Základními náležitostmi rozhodnutí jsou

a) označení celního úřadu, který rozhodnutí vydal,

b) evidenční číslo rozhodnutí,

c) datum přijetí celního prohlášení,

d) datum vydání rozhodnutí,

e) přesné označení deklaranta,

f) popis a název zboží,

g) položka celního sazebníku,

h) vlastnoruční podpis pověřeného zaměstnance celního úřadu s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk služebního razítka; v případech, kdy je rozhodnutí vydáno elektronicky, jsou vlastnoruční podpis a otisk služebního razítka nahrazeny kódem.

(2) Je-li rozhodnutím vyměřováno clo nebo daň, musí rozhodnutí kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 obsahovat

- a) podpoložku celního sazebníku,
- b) celní sazbu zboží podle celního sazebníku,
- c) částku vyměřeného cla nebo daně,
- d) číslo účtu banky, na něž mají být vyměřené částky zaplacený, a její označení.

(3) Služebním razítkem se rozumí razítko přidělené celníkovi nebo občanskému zaměstnanci k plnění jeho úkolů, které není opatřeno státním znakem. Služební razítko obsahuje zejména datum, označení celního úřadu, pořadové číslo a další rozlišovací znaky potřebné k identifikaci osoby, která v řízení rozhodla.

(4) Rozhodnutí, kterým se zboží propouští do navrženého režimu, neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

(5) Bylo-li celní prohlášení podáno ústně nebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjadřuje svou vůli, aby bylo zboží propuštěno do příslušného režimu, nemusí být rozhodnutí vyhotoveno písemně. Toto rozhodnutí se deklarantovi pouze sdělí ústně nebo jiným úkonem.

(6) Je-li výrokem rozhodnutí potvrzeno celní prohlášení podané písemně, stávají se obsah tohoto prohlášení a skutečnosti, podle nichž se zboží propustí, součástí rozhodnutí.

(7) Na rozhodnutí sdělené ústně nebo jiným způsobem se nevztahují ustanovení odstavce 1 a ustanovení zvláštních předpisů¹ g) upravující opravné prostředky.

(8) Proti rozhodnutí může deklarant podat odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne, který následuje po jeho doručení; ustanovení odstavce 6 tím nejsou dotčena.

(9) Rozhodnutí, kterým se nepropouští zboží do navrženého režimu a rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích musí být vyhotovena a oznámena písemně, výrok musí být vždy řádně odůvodněn. Odůvodnění není třeba, bylo-li v rozhodnutí plně vyhověno návrhovateli.

(10) Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, celní úřad

a) vydá na žádost deklaranta písemné rozhodnutí, nebo

b) oznámí písemně nebo elektronicky propuštění zboží uvedením identifikačních znaků celního prohlášení a data propuštění zboží, není-li požadováno vydání písemného rozhodnutí; elektronické propuštění zboží do režimu tranzitu osvědčuje celní úřad dokladem, jehož obsah, náležitosti a nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

(11) Žádost o vydání písemného rozhodnutí podle odstavce 9 písm. a) může být nahrazena souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propuštěné do celního režimu ve stanovené době, která nesmí být delší než 12 měsíců.

Díl třetí

Celní prohlášení

Oddíl první

Doplňující náležitosti celního prohlášení

§ 105

Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem doplňující náležitosti celního prohlášení^{8aa)} pro celní a daňové účely.

§ 106

zrušen

§ 107

zrušen

§ 108

zrušen

Oddíl druhý

zrušen

§ 109

zrušen

§ 110

zrušen

§ 111

zrušen

§ 112

zrušen

§ 113

zrušen

§ 114

zrušen

Díl čtvrtý

zrušen

§ 115

zrušen

§ 116

zrušen

§ 117

zrušen

§ 118

zrušen

§ 118a

zrušen

§ 119

zrušen

§ 120

zrušen

§ 121

zrušen

§ 122

zrušen

Díl pátý

zrušen

§ 123

zrušen

Díl šestý

zrušen

§ 124

zrušen

§ 125

zrušen

§ 126

zrušen

Díl sedmý

Kontrola po propuštění zboží

§ 127

Následná kontrola

(1) Celní orgány jsou oprávněny po propuštění zboží do navrženého celního režimu provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků. Při následné kontrole je také

ověřována existence a pravost dokladů a pravdivost údajů vztahujících se k dovozním a vývozním operacím, případně i následným obchodním operacím se zbožím uvedeným v příslušném celním prohlášení.

(2) Následná kontrola může být provedena u

- a) tuzemského vývozce nebo tuzemského dovozce,
- b) tuzemského příjemce nebo tuzemského odesilatele zboží,
- c) deklaranta,
- d) přímého zástupce,
- e) dopravce zboží,
- f) osoby, která se přímo či nepřímo zúčastnila některé z operací se zbožím uvedených v odstavci 1,
- g) osoby, která má u sebe doklady a údaje k operacím se zbožím uvedeným v odstavci 1.

(3) Následná kontrola se provádí kontrolou obchodních dokladů a účetních záznamů a dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení nebo k údajům, které souvisejí s příslušnými obchodními operacemi s tímto zbožím. Je-li to potřebné pro objektivní posouzení úplnosti, správnosti a věrohodnosti předložených dokladů nebo pro zjištění existence dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení, mohou celní orgány provést kontrolu všech obchodních dokladů a účetních záznamů a jiných písemností evidovaných kontrolovanou osobou za určité časové období.

(4) Následnou kontrolu lze provést ve lhůtě tři let od konce roku, ve kterém vznikla povinnost zaplatit clo nebo daň. Následnou kontrolu lze v této lhůtě rovněž provést kontrolou zboží, které bylo propuštěno, je-li toto zboží k dispozici. Celní orgány jsou oprávněny u tohoto zboží odebrat vzorky, pokud je to pro další kontrolní úkony potřebné. Celní orgány nejsou povinny platit osobě, u které je prováděna následná kontrola, náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s kontrolou zboží a odebráním vzorků. Na odebrané vzorky je celní orgán povinen vydat kontrolované osobě písemné potvrzení.

(5) Následnou kontrolu zahájí celní orgány sdělením předmětu kontroly kontrolované osobě. Současně kontrolovanou osobu vyzvou, písemně nebo ústně, aby ke kontrole předložila doklady a písemnosti uvedené v odstavci 3.

(6) Neumožní-li kontrolovaná osoba celním orgánům následnou kontrolu zahájit a provést, může k tomu být celními orgány písemně vyzvána. Proti této výzvě se nelze samostatně odvolat. Výzva musí obsahovat místo zahájení následné kontroly, předmět kontroly, lhůtu, ve které je kontrolovaná osoba povinna celním orgánům sdělit den a hodinu své připravenosti k zahájení následné kontroly. Termín navržený osobou, u níž má být kontrola provedena, nesmí přesáhnout lhůtu 30 dnů od oznámení výzvy.

(7) Zjistí-li celní orgány při následné kontrole dovoz nebo vývoz zboží, o kterém mají důvodně zato, že uniklo dohledu prováděnému celními orgány, je osoba, u které je následná kontrola prováděna, povinna na výzvu předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob

oprávněných v tuzemsku podnikat. Nepředloží-li tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(8) Kontrolovaná osoba je povinna

- a) vytvořit podmínky pro provedení následné kontroly a zdržet se jednání a činností, které by mohly ohrozit její řádný průběh,
- b) předložit celnímu orgánu veškeré vyžádané doklady a písemnosti, poskytnout mu informace k předmětu kontroly,
- c) předložit celnímu orgánu zboží, ke kterému se vztahuje ověřované celní prohlášení, nebo mu umožnit k němu přístup, pokud má takové zboží k dispozici,
- d) předložit v průběhu kontroly důkazní prostředky prokazující její tvrzení,
- e) umožnit celním orgánům vstup do každé provozní budovy, místnosti, místa a dopravního prostředku, které užívá k podnikání nebo které souvisejí s předmětem kontroly, jakož i do obydlí, pokud je také užíváno k podnikání, a umožnit jednání s jakýmkoliv svým zaměstnancem,
- f) zapůjčit celním orgánům potřebné obchodní doklady a účetní záznamy a jiné doklady a písemnosti včetně záznamů dat na paměťových médiích prostředků výpočetní techniky, jejich výpisy a zdrojové kódy programů, a to i mimo prostor kontrolované osoby.

(9) Při následné kontrole jsou celní orgány oprávněny pořizovat kopie dokladů a písemností uvedených v odstavci 3, požadovat potřebná vysvětlení od kontrolovaných osob a pořizovat dokumentaci. V případě podezření z porušení celních předpisů jsou oprávněny zadržet originály kontrolovaných dokladů a písemností. Tento postup se použije vždy, hrozí-li nebezpečí, že takto označené důkazní prostředky budou zničeny, pozměněny, zadrženy nebo učiněny jinak nepotřebnými.

(10) Kontrolovaná osoba je oprávněna

- a) požadovat předložení služebního průkazu zaměstnance celního orgánu provádějícího následnou kontrolu,
- b) být přítomna jednání s jejími zaměstnanci,
- c) předkládat v průběhu následné kontroly důkazní prostředky, případně navrhopvat předložení důkazních prostředků, které sama nemá k dispozici,
- d) podávat námítky proti postupu zaměstnance celního orgánu,
- e) vyjádřit se před ukončením následné kontroly k výsledku uvedenému v protokolu, ke způsobu jeho zjištění, případně navrhnout jeho doplnění,
- f) nahlížet u celního orgánu kdykoliv v jeho obvyklou úřední dobu do převzatých nebo zadržovaných dokladů.

(11) Námítky podle odstavce 10 písm. d) vyřizuje ředitel celního orgánu, který následnou kontrolu provádí. Ředitel námítce vyhoví a zajistí nápravu nebo kontrolované osobě sdělí písemně důvody, pro které nelze námítce vyhovět. Proti rozhodnutí o námítkách se nelze samostatně odvolat.

(12) Převzetí dokladů a písemností podle odstavce 8 písm. f) nebo jejich zadržení podle odstavce 9 potvrdí celní orgán v protokolu o kontrole nebo samostatně při jejich převzetí nebo zadržení. Převzaté nebo zadržené doklady a písemnosti vrátí celní orgán kontrolované osobě nejdéle do 30 dnů. Ve zvláště složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené nebo zadržené doklady a písemnosti podrobit expertíze, může tuto lhůtu prodloužit celní orgán přímo nadřízený kontrolujícímu celnímu orgánu. Proti těmto rozhodnutím není přípustné samostatné odvolání.

(13) O provedené následné kontrole sepíše celní orgán kontrolní protokol, který obsahuje

- a) označení celního orgánu, který následnou kontrolu provedl,
- b) jména a příjmení zaměstnanců celního orgánu, kteří následnou kontrolu provedli,
- c) datum a místo, kde byla kontrola provedena,
- d) evidenční čísla celních prohlášení, která byla ověřována,
- e) kontrolní zjištění a opatření provedená v průběhu kontroly,
- f) opatření, která budou na základě výsledků kontroly provedena,
- g) seznam originálních dokladů, které byly při kontrole zadrženy,
- h) datum sepsání protokolu,
- i) úřední razítko celního orgánu, který kontrolu provedl,
- j) podpis vedoucího kontrolní skupiny nebo podpisy všech osob, které kontrolu provedly.

(14) Po projednání kontrolního protokolu jej spolupodepisuje kontrolovaná osoba a vedoucí kontrolní skupiny. Odmítne-li kontrolovaná osoba potvrdit svým podpisem seznámení s obsahem kontrolního protokolu, vyznačí se tato skutečnost v protokolu včetně data odmítnutí. Jedno vyhotovení kontrolního protokolu obdrží kontrolovaná osoba. Den podpisu kontrolního protokolu je též dnem jejího doručení. Je-li výsledkem kontrolního zjištění skutečnost odůvodňující dodatečné vyměření celního dluhu, může být součástí kontrolního protokolu i dodatečný platební výměr. Odmítne-li kontrolovaná osoba kontrolní protokol převzít, doručí se jí do vlastních rukou.

(15) Při provádění následné kontroly v prostorách uvedených v odstavci 8 písm. e), v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet doklady uvedené v odstavci 8 písm. f), které obsahují skutečnosti, na něž se podle zvláštního právního předpisu vztahuje

povinnost mlčenlivosti advokáta, je celní orgán, který následnou kontrolu provádí, povinen si vyžádat součinnost České advokátní komory (dále jen "Komora"); celní orgán je oprávněn seznámit se s obsahem takových dokladů pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je celní orgán povinen uvést v kontrolním protokolu podle odstavce 13.

(16) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 15 udělit, musí být příslušné doklady za účasti celního orgánu, který následnou kontrolu provádí, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s

jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit tak, aby mohl být zmařen účel následné kontroly; bezprostředně poté musí být příslušné doklady předány Komoře. Komora vrátí advokátovi tyto doklady bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 17; byl-li tento návrh včas podán, Komora s nimi naloží v souladu s rozhodnutím soudu podle odstavce 17.

(17) V případě uvedeném v odstavci 16 lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh ředitele celního orgánu, který následnou kontrolu provádí, rozhodnutím soudu podle zvláštního právního předpisu^{8c}).

(18) Na provádění následné kontroly se nevztahují předpisy o státní kontrole.^{8d})

HLAVA DESÁTÁ

CELNÍ REŽIMY

Díl první

zrušen

§ 128

zrušen

§ 128a

zrušen

§ 128b

zrušen

§ 128c

zrušen

§ 129

zrušen

§ 130

zrušen

§ 131

zrušen

§ 132

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 132a

zrušen

§ 132b

zrušen

§ 132c

zrušen

§ 132d

zrušen

§ 132e

zrušen

§ 132f

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 132g

zrušen

§ 132h

zrušen

§ 132i

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 132j

zrušen

§ 132k

zrušen

§ 132l

zrušen

§ 132m

zrušen

Díl druhý

Režimy s podmíněným osvobozením od cla a režimy s ekonomickým účinkem

Oddíl první

Společná ustanovení pro více režimů

§ 133

zrušen

§ 134

zrušen

§ 135

(1) Osoba, které bylo uděleno povolení k použití režimu s ekonomickým účinkem^{8e}) nebo k provozování celního skladu^{8f}), může požádat celní úřad, který povolení vydal, o prodloužení platnosti povolení nebo o provedení změn ve vydaném povolení. Žádost se podává písemně a musí obsahovat

- a) přesné označení povolení, kterého se žádost týká,
- b) návrh požadované změny povolení nebo nové lhůty platnosti povolení,
- c) skutečnosti odůvodňující navrhované změny.

(2) Celní úřad žádosti podle odstavce 1 vyhoví pouze tehdy, je-li to odůvodněno řádným prováděním povoleného režimu. Vyhoví-li celní úřad žádosti, vydá rozhodnutí,

- a) jímž se prodlužuje lhůta platnosti povolení, byla-li tato lhůta časově omezena, nebo
- b) ve kterém uvede, jakým způsobem se původní povolení mění. Právní moc rozhodnutí, kterým bylo původní povolení uděleno, není jeho změně na překážku.

§ 135a

Celní orgány odejmou povolení, jímž byly stanoveny podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem nebo za nichž je provozován celní sklad, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno,

- a) neplní podmínky stanovené v povolení, nebo
- b) o odnětí povolení požádala.

§ 135b

Povolení, jímž byly stanoveny podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem nebo za nichž je provozován celní sklad, pozbývá platnosti doručením rozhodnutí celních orgánů o odnětí povolení.

§ 136

zrušen

§ 137

zrušen

§ 138

zrušen

§ 138a

zrušen

Oddíl druhý

zrušen

§ 139

zrušen

§ 139a

zrušen

§ 139b

zrušen

§ 139c

zrušen

§ 139d

zrušen

§ 139e

zrušen

§ 139f

zrušen

§ 139g

zrušen

§ 139h

zrušen

§ 140

zrušen

§ 141

zrušen

§ 141a

zrušen

§ 141b

zrušen

§ 141c

zrušen

§ 141d

zrušen

§ 141e

zrušen

§ 141f

zrušen

§ 142

zrušen

§ 142a

zrušen

§ 142b

zrušen

§ 142c

zrušen

§ 143

zrušen

§ 144

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144a

zrušen

§ 144b

zrušen

§ 144c

zrušen

§ 144d

zrušen

§ 144e

zrušen

§ 144f

zrušen

§ 144g

zrušen

§ 144h

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144i

zrušen

§ 144j

zrušen

§ 144k

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144l

zrušen

§ 144m

zrušen

§ 144n

zrušen

§ 144o

zrušen

§ 144p

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144r

zrušen

§ 144s

zrušen

§ 144t

zrušen

§ 144u

zrušen

§ 144v

zrušen

§ 144w

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144x

zrušen

§ 144y

zrušen

§ 144z

zrušen

§ 144aa

zrušen

§ 144bb

zrušen

§ 144cc

zrušen

§ 144dd

zrušen

§ 144ee

zrušen

§ 144ff

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144gg

zrušen

§ 144hh

zrušen

§ 144ii

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144jj

zrušen

§ 144kk

zrušen

§ 144ll

zrušen

§ 144mm

zrušen

§ 144nn

zrušen

§ 144oo

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 144pp

zrušen

§ 144rr

zrušen

Oddíl třetí

zrušen

§ 145

zrušen

§ 146

zrušen

§ 146a

zrušen

§ 147

zrušen

§ 148

zrušen

§ 148a

zrušen

§ 149

zrušen

§ 149a

zrušen

§ 150

zrušen

§ 151

zrušen

§ 152

zrušen

§ 152a

zrušen

§ 153

zrušen

§ 154

zrušen

§ 154a

zrušen

§ 155

zrušen

§ 156

zrušen

§ 157

zrušen

§ 158

zrušen

§ 159

zrušen

§ 160

zrušen

§ 161

zrušen

§ 162

zrušen

§ 162a

zrušen

§ 162b

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 162c

zrušen

§ 162d

zrušen

§ 162e

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 162f

zrušen

§ 162g

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 162h

zrušen

§ 162i

zrušen

§ 162j

zrušen

§ 162k

zrušen

§ 162l

zrušen

Oddíl čtvrtý

zrušen

§ 163

zrušen

§ 164

zrušen

§ 165

zrušen

§ 166

zrušen

§ 167

zrušen

§ 168

zrušen

§ 169

zrušen

§ 169a

zrušen

§ 170

zrušen

§ 171

zrušen

§ 172

zrušen

§ 172a

zrušen

§ 173

zrušen

§ 174

zrušen

§ 175

zrušen

§ 176

zrušen

§ 177

zrušen

§ 178

zrušen

§ 178a

zrušen

Oddíl pátý

zrušen

§ 179

zrušen

§ 180

zrušen

§ 181

zrušen

§ 182

zrušen

§ 183

zrušen

§ 184

zrušen

§ 184a

zrušen

§ 185

zrušen

§ 186

zrušen

§ 186a

zrušen

§ 186b

zrušen

§ 186c

zrušen

§ 186d

zrušen

§ 186e

zrušen

§ 186f

zrušen

§ 186g

zrušen

§ 186h

zrušen

Oddíl šestý

zrušen

§ 187

zrušen

§ 188

zrušen

§ 189

zrušen

§ 190

zrušen

§ 191

zrušen

§ 192

zrušen

§ 192a

zrušen

§ 193

zrušen

§ 194

zrušen

§ 195

zrušen

§ 196

zrušen

§ 196a

zrušen

§ 196b

zrušen

§ 196c

zrušen

§ 196d

zrušen

§ 196e

zrušen

Oddíl sedmý

zrušen

§ 197

zrušen

§ 198

zrušen

§ 199

zrušen

§ 200

zrušen

§ 200a

zrušen

§ 201

zrušen

§ 201a

zrušen

§ 202

zrušen

§ 203

zrušen

§ 204

zrušen

§ 205

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 206

zrušen

§ 207

zrušen

§ 208

zrušen

§ 209

zrušen

§ 210

zrušen

§ 211

zrušen

§ 212

zrušen

§ 212a

zrušen

§ 212b

zrušen

§ 212c

zrušen

§ 212d

zrušen

§ 212e

zrušen

§ 212f

zrušen

§ 212g

zrušen

§ 212h

zrušen

§ 212i

zrušen

§ 212j

zrušen

§ 212k

zrušen

§ 212l

zrušen

§ 213

zrušen

Díl třetí

zrušen

§ 214

zrušen

§ 214a

zrušen

§ 215

zrušen

§ 215a

zrušen

§ 215b

zrušen

§ 216

zrušen

§ 216a

zrušen

§ 216b

zrušen

§ 216c

zrušen

§ 216d

zrušen

§ 216e

zrušen

HLAVA JEDENÁCTÁ

zrušena

Díl první

zrušen

§ 217

zrušen

§ 218

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 219

zrušen

§ 219a

zrušen

Díl druhý

zrušen

§ 220

zrušen

§ 221

zrušen

Díl třetí

zrušen

§ 222

zrušen

§ 223

zrušen

§ 224

zrušen

§ 225

zrušen

§ 226

zrušen

§ 227

zrušen

Díl čtvrtý

zrušen

§ 228

zrušen

§ 229

zrušen

§ 230

zrušen

§ 231

zrušen

§ 232

zrušen

HLAVA DVANÁCTÁ

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ

Díl první

Přenechání zboží ve prospěch státu

§ 233

Celní úřad na písemnou žádost vlastníka zboží může povolit přenechání zboží ve prospěch státu. Celní úřad povolí přenechání zboží ve prospěch státu pouze tehdy, jestliže

- a) jsou zachovány zvláštní právní předpisy o ochraně životního prostředí,
- b) státu nevzniknou přenecháním zboží žádné náklady, kromě nákladů souvisejících s prodejem zboží, a
- c) se jedná o zboží, se kterým lze z hlediska zvláštních právních předpisů volně obchodovat a manipulovat.

Díl druhý

zrušen

§ 234

zrušen

§ 235

zrušen

§ 236

zrušen

Díl třetí

Osvobození od cla

§ 237

(1) Cestujícím mladším patnácti let je od dovozního cla osvobozeno zboží,^{8g)} jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 90 Euro.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží členů posádek dopravních prostředků, kteří zajišťují dopravu mezi třetí zemí a Společenstvím, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 22 Euro při každé cestě.

Zboží požívající ochrany podle mezinárodního práva a zboží dovážené osobami se sídlem nebo trvalým pobytem mimo území České republiky, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv

§ 237a

(1) Od dovozního cla je osvobozena diplomatická pošta, konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva.

(2) Od dovozního cla je osvobozena diplomatická pošta a konzulární zavazadlo Ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České republiky.

§ 237b

(1) Zboží dovážené pro osoby požívající výsad a imunit^{8h)} podle mezinárodní smlouvy je osvobozeno od dovozního cla za podmínek uvedených v § 237c až 237f.

(2) Osobou požívající výsad a imunit se rozumí

a) diplomatická mise a konzulární úřad akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států,

b) zvláštní mise,

c) mezinárodní organizace, která požívá výsad a imunit podle mezinárodní smlouvy,

d) státní příslušník cizího státu, který je členem diplomatické mise, zvláštní mise nebo konzulárního úřadu akreditovaných pro Českou republiku, který nemá v tuzemsku trvalý pobyt a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí jako šéf diplomatické mise, člen diplomatického personálu nebo administrativně technického personálu diplomatické mise nebo jako vedoucí konzulárního úřadu, konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec,

e) úředník mezinárodní organizace, který nemá v tuzemsku trvalý pobyt, není občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v České republice,

f) rodinný příslušník osoby uvedené v písmenu d) nebo e), pokud není občanem České republiky, nemá v České republice povolení k trvalému pobytu a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

§ 237c

(1) Od dovozního cla je osvobozeno zboží osobám uvedeným v § 237b odst. 2 písm. a) až c) za podmínky, že bude použito výlučně pro úřední potřebu těchto osob. Zbožím pro úřední potřebu se rozumí rovněž zboží určené k výstavbě, přestavbě, údržbě a zařízení nemovitostí, ve kterých tyto osoby sídlí.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží osobám uvedeným v § 237b odst. 2 písm. d) až f) za podmínky, že bude použito výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu těchto osob. Od dovozního cla je osvobozeno zboží jak dovezené přímo ze zahraničí, tak zboží propuštěné do režimu volného oběhu ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo z režimu uskladnění v celním skladu, anebo z režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému.

§ 237d

Zboží dovážené pro osoby požívající výsad a imunit je osvobozeno od dovozního cla pouze při zachování principu vzájemnosti. Celní úřad přiznává osvobození od dovozního cla pouze v rozsahu, ve kterém je osvobození od dovozního cla ze stejných důvodů přiznáno osobám, které mají sídlo nebo trvalý pobyt v České republice v souvislosti s jejich působením v příslušném cizím státě.

§ 237e

(1) Od dovozního cla je osvobozeno zboží za podmínky, že bude určeno pro osoby požívající výsad a imunit a bude jimi navrženo do volného oběhu na tiskopise celního prohlášení, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou. Celní prohlášení ověří diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise nebo mezinárodní organizace uvedené v § 237b odst. 2

písm. a) až c) otiskem svého razítka a podpisem vedoucího nebo jeho zástupce.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží za podmínky, že ve lhůtě 12 měsíců, a jde-li o motorová vozidla, plavidla a letadla, ve lhůtě 24 měsíců ode dne přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do volného oběhu nebude půjčeno nebo vypůjčeno, zastaveno, pronajato nebo postoupeno za úplatu nebo bezúplatně.

§ 237f

(1) Od dovozního cla je rovněž osvobozeno zboží, které dovážejí

a) členové cizích delegací a členové jejich rodin, přijíždějící na diplomatické konference konané v České republice,

b) členové zvláštních diplomatických misí a členové jejich rodin, přijíždějící do České republiky s diplomatickým posláním, za podmínky, že zboží bude použito pro vlastní potřebu a spotřebu těchto osob.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží za podmínky, že ústní celní prohlášení bude doloženo dokladem prokazujícím, že se jedná o osobu požívající výsady a imunity podle odstavce 1.

Zboží dovážené ozbrojenými silami, civilními složkami doprovázejícími ozbrojené síly a osobami závislými na příslušnících ozbrojených sil nebo civilní složky

§ 237g

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) ozbrojenou silou příslušníci pozemních, námořních nebo vzdušných ozbrojených sil cizích států vyslaných na území České republiky jako přijímacího státu na základě mezinárodní smlouvy,⁹⁾

b) civilní složkou civilní osoby doprovázející ozbrojené síly, které jsou zaměstnány u ozbrojených sil a které nejsou občany bez státní příslušnosti nebo občany státu, který není smluvní stranou mezinárodní smlouvy,⁹⁾ ani nejsou občany České republiky,

c) závislou osobou manžel nebo manželka příslušníka ozbrojených sil nebo civilní složky nebo dítě tohoto příslušníka závislé na jeho podpoře.

§ 237h

(1) Od dovozního cla je osvobozeno

a) technika a přiměřené množství potravin, zásob a jiného zboží dováženého ozbrojenými silami pro výhradní potřebu

1. ozbrojených sil,

2. civilní složky,

3. závislých osob,

b) palivo, olej a maziva pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil nebo civilní složky.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno jak zboží dovezené přímo ze zahraničí a propuštěné do volného oběhu, tak zboží propuštěné do volného oběhu po předchozím umístění ve svobodném celním pásmu nebo

svobodném celním skladu nebo z režimu uskladňování v celním skladu anebo z režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému.

HLAVA TŘINÁCTÁ

CELNÍ DLUH

Díl první

zrušen

§ 238

zrušen

§ 239

zrušen

§ 240

zrušen

§ 241

zrušen

§ 241a

zrušen

§ 242

zrušen

§ 243

zrušen

§ 244

zrušen

§ 245

zrušen

§ 245a

zrušen

§ 245b

zrušen

§ 246

zrušen

§ 247

zrušen

§ 248

zrušen

§ 249

zrušen

§ 249a

zrušen

§ 250

zrušen

§ 251

zrušen

§ 252

zrušen

§ 253

zrušen

Díl druhý

Zajištění celního dluhu s výjimkou tranzitních operací

§ 254

Zajištěním celního dluhu se pro účely tohoto zákona rozumí zajištění cla a daní při dovozu zboží.

§ 255

zrušen

§ 256

(1) Zajištění celního dluhu může být učiněno

a) převodem příslušné částky na účet celního orgánu (dále jen "celní jistota"), je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací prováděných jedním dlužníkem u jednoho celního úřadu,

b) ručením

1. globálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací prováděných jedním dlužníkem (dále jen "globální záruka"),

2. individuálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace prováděné jedním dlužníkem (dále jen "individuální záruka"), a to buď s použitím záruční listiny nebo záručního dokladu, nebo

c) zástavním právem,^{9b}) je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací, jiných než režim tranzitu, prováděné jedním dlužníkem; zástavním věřitelem je stát, jehož jménem jedná příslušný celní úřad, u něhož je zajištění celního dluhu zástavním právem použito.

(2) Za zajištění celního dluhu rovnocenné celní jistotě se považuje

a) předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou, nebo

b) předložení jiného dokladu uznaného celním úřadem jako prostředek platby.

(3) Při zajišťování celního dluhu celní jistotou uvolní celní úřad celní jistotu ihned poté, co celní dluh zanikl nebo již nemůže vzniknout. Uvolněnou celní jistotu celní úřad neprodleně vrátí složiteli nebo ji podle dispozic složitele použije k zajištění jiného celního dluhu.

(4) Není-li celní dluh ve lhůtách stanovených tímto zákonem dobrovolně splněn, použije se celní jistota na úhradu cla, daní a poplatků vybíraných při dovozu, dopravného, skladného, pokuty uložené podle tohoto zákona a nákladů řízení. Případný zbytek celní jistoty se vrátí osobě, která celní dluh zajistila celní jistotou.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah, náležitosti, rozsah a způsob použití záručních listin, záručních dokladů a osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou, jakož i způsob a podmínky pro stanovení částky uváděné v záruční listině (zaručená částka).

§ 257

zrušen

§ 258

(1) Používání globální záruky může celní orgán povolit na žádost osoby, která ji hodlá v budoucnu používat.

(2) Žádost o povolení se podává písemně a musí obsahovat veškeré údaje, které umožní celním orgánům posoudit, zda podmínky, za kterých může být povolení uděleno, jsou splněny.

(3) Žadatel je odpovědný za správnost poskytnutých údajů a pravost dokladů, kterými je podání doloženo.

(4) Držitel povolení je povinen informovat celní orgán, který povolení udělil, o všech okolnostech, které vyšly najevo po udělení povolení a mohou mít vliv na platnost nebo obsah uděleného povolení.

(5) Celní orgán, který povolení udělil, zruší jeho platnost nebo je změní, jestliže držitel povolení neplní podmínky stanovené v povolení nebo stanovené celními předpisy.

§ 259

Globální záruku lze použít k zajištění celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, až do výše zaručené částky. Uživatel globální záruky odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, nepřekročí zaručenou částku. Dojde-li k překročení

zaručené částky, je uživatel globální záruky povinen o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který globální záruku povolil.

§ 259a

zrušen

§ 260

(1) Ručitelem může být pouze třetí osoba se sídlem nebo trvalým pobytem v Evropských společenstvích, rozdílná od dlužníka, které být ručitelem povolil příslušný celní orgán na žádost

a) budoucího uživatele globální záruky, má-li být poskytnuta globální záruka,

b) budoucího ručitele, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záručního dokladu, nebo

c) dlužníka nebo osoby, která by se dlužníkem mohla stát, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záruční listiny.

(2) Povolení podle odstavce 1 může být uděleno pouze osobě,

a) která řádně a včas plní povinnosti vyplývající z celních předpisů,

b) jejíž finanční situace je taková, že může splnit každý celní dluh, který zaručila,

c) která se nedopustila závažného nebo opakovaného porušení celních předpisů.

(3) Celní orgány odejmou udělené povolení, jestliže zjistí, že ručitel

a) neplní podmínky stanovené v povolení,

b) není schopen splnit celní dluh, za který se zaručil, nebo

c) již nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2.

(4) Ručitel může kdykoliv a bez udání důvodů zrušit ručitelský vztah. Zrušení nabude účinnosti šestnáctého dne ode dne písemného oznámení této skutečnosti ručitelem celnímu orgánu, který povolení udělil, a současně tímto dnem udělené povolení pozbývá platnosti.

(5) Celní orgány odejmou povolení, jestliže uživatel globální záruky o odnětí povolení požádá. Celní orgány odejmou povolení rovněž tehdy, jestliže uživatel globální záruky neplní řádně a včas povinnosti vyplývající z právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny.

(6) Udělené povolení pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno,

b) rozhodnutím celních orgánů o odnětí povolení.

(7) Ode dne pozbytí platnosti povolení nelze celní dluh zajistit záruční listinou, záručním dokladem ani osvědčením o záruce, které byly vydány v době platnosti povolení.

(8) Za osobu rozdílnou od dlužníka se pro účely odstavce 1 nepovažuje osoba, která je

a) statutárním orgánem nebo jeho členem nebo členem dozorčího orgánu dlužníka,

b) zaměstnavatelem nebo zaměstnancem dlužníka,

c) členem rodiny dlužníka.

§ 260a

(1) O povolení ručitele a užívání globální záruky rozhoduje celní ředitelství, v jehož územní působnosti se mají uskutečnit operace, pro které je zajištění celního dluhu požadováno. Rozhodnutí o povolení ručitele a užívání globální záruky může být celním ředitelstvím na základě odůvodněné žádosti změněno bez ohledu na právní moc rozhodnutí nebo prodloužena jeho platnost, byla-li platnost rozhodnutí časově omezena.

(2) O povolení ručitele pro individuální zajištění celního dluhu s použitím záručního dokladu rozhoduje Generální ředitelství cel. Rozhodnutí o povolení ručitele může být Generálním ředitelstvím cel na základě odůvodněné žádosti změněno bez ohledu na právní moc rozhodnutí nebo prodloužena jeho platnost, byla-li platnost rozhodnutí časově omezena.

(3) Žádost o povolení ručitele pro individuální záruku s použitím záruční listiny se podává celnímu úřadu, u něhož bude záruka použita.

(4) Celní orgány jsou oprávněny požadovat, aby k žádostem podle odstavců 1 až 3 byly předloženy doklady prokazující schopnost ručitele splnit celní dluh do výše navrhované zaručené částky. Celní orgány mohou tyto doklady na ručiteli požadovat i v době trvání ručitelského vztahu. K žádostem podle odstavců 1 až 3 je nutno předložit

a) potvrzení ne starší 60 dnů o tom, že ručitel a v případě globální záruky i uživatel nemá v České republice daňové nedoplatky a splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále; splatným nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí též nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, k jehož úhradě bylo povoleno podle zvláštního právního předpisu jeho splácení ve splátkách,

b) doklady svědčící o schopnosti ručitele splnit celní dluh do výše navrhované zaručené částky, a to účetní záznamy (účetní závěrka) nebo výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích.

(5) Vyzve-li celní orgán žadatele k předložení dokladů podle odstavce 4, stanoví k předložení těchto dokladů lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů ode dne doručení výzvy žadateli. Nebudou-li požadované doklady předloženy ve stanovené lhůtě, je žádost neplatná a pohlíží se na ni, jako kdyby nebyla podána.

§ 260b

Celní orgán je povinen o žádosti podle § 260a odst. 1 nebo 2 rozhodnout do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit odvolací orgán (orgán příslušný rozhodnout o rozkladu). Nemůže-li celní orgán rozhodnout do

60 dnů, popřípadě do 90 dnů, je povinen o tom žadatele s uvedením důvodů prodloužení s vyřízením žádosti a konečné lhůty pro vydání rozhodnutí uvědomit.

§ 260c

Rozhodnutí, kterým se žádosti podle § 260a odst. 1 až 3 vyhovuje, nemusí být odůvodněno a nemusí obsahovat poučení o opravném prostředku.

§ 260d

Byla-li žádost podle § 260a odst. 1 nebo 2 zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 12 měsících ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí.

§ 260e

Celní orgán, který povolení podle § 260a odst. 1 udělil, vydá žadateli osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou. Osvědčení se nevydává, jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí obsaženy v informačním systému celní správy.

§ 260f

(1) Při vystavení osvědčení nebo kdykoliv později během jeho platnosti určí deklarant osobu, která je oprávněna jednat jeho jménem. Předložením osvědčení prokazují oprávněné osoby, že jsou oprávněny za deklaranta jednat v rozsahu uvedených právních úkonů a zajišťovat celní dluh globální zárukou. Ministerstvo vyhláškou stanoví, při kterých operacích může být celní dluh zajištěn globální zárukou.

(2) Doba platnosti osvědčení nesmí být delší než 2 roky. Platnost osvědčení lze jednou prodloužit, a to nejvýše o další 2 roky.

(3) Jestliže udělené povolení zajišťovat celní dluh globální zárukou pozbylo platnosti, je uživatel povinen neprodleně vrátit celnímu orgánu, který povolení vydal, všechna osvědčení, jejichž doba platnosti dosud neuplynula.

§ 260g

zrušen

Individuální záruka s použitím záručního dokladu

§ 260h

(1) Pro jiné operace než režim tranzitu předkládá uživatel jeden nebo

několik záručních dokladů, v nichž je uvedena částka v českých korunách stanovená ručitelem tak, aby součet uvedených částek nebyl nižší než požadovaná výše zajišťovaného celního dluhu.

(2) Na záručním dokladu uvádí ručitel lhůtu jeho platnosti, a to vyznačením posledního dne této lhůty. Lhůta nesmí být delší než jeden rok od data vydání.

(3) Pro přepočtení zahraniční měny na české koruny se použije kurz vyhlášený Českou národní bankou a platný první pracovní den měsíce října roku, který předchází roku, v němž bylo přijato celní prohlášení, se kterým je předkládán záruční doklad.

§ 260i

zrušen

§ 260j

(1) Povolení podle § 260 odst. 2 písm. b) opravňuje ručitele vydat podle vlastního výběru záruční doklady osobám, od nichž se zajištění celního dluhu požaduje.

(2) Ručitel za každý vydaný záruční doklad odpovídá až do částky v něm uvedené.

§ 260k

Individuální záruka s použitím záruční listiny

(1) Záruční listina pro individuální zajištění celního dluhu se předkládá celnímu úřadu, který zajištění celního dluhu požaduje.

(2) Celní úřad si předloženou záruční listinu po ověření její platnosti a správnosti ponechává.

§ 260l

Plnění celního dluhu ručitelem

(1) Celní úřad doručí platební výměr (rozhodnutí) o vyměření cla a daní ručiteli v případě, bylo-li vymáhání celního dluhu na společných a nerozdílných dlužnících neúspěšné.

(2) Celní úřad požaduje splnění celního dluhu ihned po ručiteli,

a) stanoví-li tak mezinárodní smlouva,

b) bylo-li by vymáhání dlužného cla a daní po společných a nerozdílných dlužnících vzhledem k jejich finanční a majetkové situaci marné nebo s ohledem na náklady vymáhání nevhodné, nebo

c) jakmile zjistí, že probíhá insolvenční řízení, v němž se řeší úpadek nebo hrozící úpadek některého ze společných a nerozdílných dlužníků a v němž nemá právo na uspokojení ze zajištění.

§ 261

zrušen

§ 262

zrušen

§ 263

zrušen

§ 263a

zrušen

Díl třetí

Zaplacení cla a daní a ulehčení platby

nadpis vypuštěn

nadpis vypuštěn

§ 264

zrušen

§ 265

zrušen

§ 266

zrušen

§ 267

zrušen

§ 268

zrušen

§ 269

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 270

Způsob úhrady

(1) Clo a daň lze uhradit

a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky na příslušný účet celního úřadu,

b) v hotovosti

1. prostřednictvím banky nebo držitele poštovní licence na příslušný účet celního úřadu,

2. zaměstnancům celní správy pověřeným celním úřadem výhradně přijímat od dlužníků platby cla a daní v hotovosti; na přijatou platbu je celní úřad povinen vydat potvrzení,

3. výkonnému úředníku při výkonu exekuce, jde-li o platby, které mají být exekucí vymoženy, a není-li v exekučním příkaze nařízeno jinak,

c) započtením přeplatku na jiném clu nebo dani, přičemž zaplacení nedoplatku cla započtením má přednost,

d) kolkem, stanoví-li tak zvláštní předpis, nebo

e) převodem ze složené celní jistoty na žádost osoby, která celní jistotu složila a je povinna clo a daň uhradit; za den platby se v tomto případě považuje den, kdy celní úřad obdržel písemnou žádost složitele celní jistoty o převod s označením cla nebo daně, která má

být převodem ze složené celní jistoty uhrazena.

(2) Za úhradu v hotovosti se považuje rovněž předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou.

(3) Pořadí úhrady cla a daně je následující, pokud není dále stanoveno jinak:

- a) clo,
- b) spotřební daň,
- c) daň z přidané hodnoty,
- d) příslušenství, pokud není vyměřeno samostatným výměrem.

(4) Jestliže je povolen odklad platby cla a daně, je pořadí úhrady následující:

- a) nedoplatky na clo podle data splatnosti,
- b) nedoplatky na dani podle data splatnosti,
- c) příslušenství podle data splatnosti.

(5) Pořadí úhrady cla a daně v případě exekuce je následující:

- a) clo a exekuční náklady,
- b) spotřební daň,
- c) daň z přidané hodnoty,
- d) příslušenství, pokud není vyměřeno samostatným výměrem.

(6) S výjimkou šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou, lze clo a daň uhradit podle odstavce 1 písm. b) bodů 2 a 3 v hotovosti pouze do celkové částky, která je povolena pro platby v hotovosti zvláštním právním předpisem.

§ 271

zrušen

§ 272

zrušen

§ 273

zrušen

§ 274

zrušen

§ 275

Posečkání a splátky

(1) Za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{9c)} může celní

úřad kromě odkladu platby povolit na písemnou žádost také posečkání nebo splátky.

(2) Celní úřad povolí posečkání nebo splátky pouze tehdy, zajistí-li žadatel celní dluh. Celní úřad však nemusí zajištění celního dluhu vyžadovat, byla-li by zajištěním celního dluhu vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by zajištění celního dluhu vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

(3) Za dobu posečkání nebo splátek zaplatí dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Celní úřad úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do 8 dnů ode dne doručení platebního výměru. Úrok se nepředepíše, činí-li méně než 100 Kč nebo byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

§ 276

(1) Nezaplatí-li dlužník vyměřenou částku cla ve lhůtě splatnosti, celní úřad

a) učiní bez zbytečného odkladu všechna opatření, která považuje za potřebná, včetně vymáhání nedoplatku, aby zajistil zaplacení této částky cla, a

b) předepíše úrok z prodlení postupem podle zvláštního právního předpisu.^{9d)}

(2) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nepředepíše,

a) byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by jeho vymáhání vedlo k hospodářskému zániku dlužníka, nebo

b) činí-li méně než 100 Kč u jednoho případu.

(3) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nemusí předepsat, byla-li dlužná částka zaplacena do 5 dnů po uplynutí lhůty splatnosti.

§ 277

zrušen

§ 278

zrušen

§ 279

zrušen

§ 280

zrušen

§ 281

zrušen

Díl čtvrtý

Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla a daně

§ 282

Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla a daně

(1) Právo vybrat a vymáhat nedoplatek cla a daně se promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal splatným.

(2) Bylo-li před uplynutím lhůty podle odstavce 1 celními orgány nebo dlužníkem zahájeno řízení nebo učiněn úkon, které směřují k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku, běží lhůta podle odstavce 1 znovu od konce kalendářního roku, v němž bylo zahájeno řízení nebo učiněn úkon. Nedoplatky cla a daně lze však vymáhat nejpozději do 20 let od konce kalendářního roku, v němž počala běžet lhůta podle odstavce 1, s výjimkou nedoplatků cla a daně zajištěných podle odstavce 4.

(3) K promlčení se přihlídnou pouze tehdy, je-li to dlužníkem namítáno a jen v rozsahu uplatňované námitky.

(4) Je-li nedoplatek cla a daně zajištěn zástavním právem na nemovitostech zápisem v příslušné evidenci, nelze do 30 let po tomto zápisu proti uplatnění zajištěného práva namítat promlčení nedoplatku. Ve stejné lhůtě nelze namítat promlčení nedoplatku cla a daně, který je zajištěn zástavním právem na věci movité.

(5) Úkonem k vymáhání nedoplatku cla a daně je také písemná upomínka o zaplacení cla a daně doručená dlužníkovi.

§ 283

zrušen

§ 284

zrušen

Díl pátý

Vrácení cla

§ 285

(1) Vrátil-li celní úřad clo nebo úrok z prodlení jím předepsaný v době splatnosti cla, není povinen platit úroky. Celní úřad však úrok zaplatí, jestliže

a) nevrátil clo na základě rozhodnutí o jeho vrácení do 3 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, nebo

b) rozhodnutí, jímž se nepovoluje vrácení cla, bylo po podání odvolání zrušeno. Úrok se zaplatí ode dne, kdy bylo odvolání podáno.

(2) Úroková sazba se rovná výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Pro výpočet úroku při použití diskontní úrokové sazby České národní banky se za rok považuje 365 dní.

§ 286

zrušen

§ 287

zrušen

§ 288

zrušen

§ 289

zrušen

§ 289a

zrušen

§ 289b

zrušen

§ 290

zrušen

§ 291

zrušen

§ 292

zrušen

Hlava čtrnáctá

Celní přestupky a celní delikty

Díl první

Porušení celních předpisů

§ 293

(1) Celní předpisy^{9e}) poruší ten, kdo

a) nezákonně doveze nebo vyveze zboží,

b) uvede nesprávně údaje o zboží podléhajícím dohledu celních orgánů,^{1e})

c) způsobí, že mu bylo příslušným celním orgánem uděleno povolení na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,

d) způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,

e) nedodrží podmínky stanovené pro zboží

1. propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením,^{9f)}
 2. propuštěné do režimu vývozu,^{9g)}
 3. propuštěné do volného oběhu^{9h)} s osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití nebo se sníženou celní sazbou,
 4. zajištěné k projednání celního přestupku nebo celního deliktu,
 5. dočasně uskladněné,⁹ⁱ⁾
 6. umístěné ve svobodném celním pásmu nebo ve svobodném celním skladu,^{9j)} nebo
 7. pro které bylo zřízeno zástavní právo,
- f) nezákonně odejme zboží dohledu celních orgánů^{1e)} nebo se tohoto odnětí zúčastní,
- g) padělá doklady o dováženém a vyváženém zboží nebo zboží v tranzitu,^{9k)}
- h) přechovává zboží uniklé dohledu celních orgánů,^{1e)}
- i) poruší celní závěry,
- j) uvede nesprávné nebo nepravdivé údaje v žádosti předložené celnímu orgánu anebo předloží s touto žádostí nepravé, pozměněné nebo padělané doklady nebo jiné písemnosti,
- k) uvede nesprávné údaje v žádosti o osvědčení původu zboží nebo sám osvědčí původ zboží v rozporu s mezinárodní smlouvou,
- l) neuposlechne výzvy celního orgánu nebo celníka nebo jinak jim brání při výkonu jejich činnosti.

(2) Celní závěrou se pro účely odstavce 1 rozumí zajištění totožnosti zboží nebo zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečeti, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lomu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

(3) Nezákonným dovozem a vývozem zboží se pro účely odstavce 1 rozumí dovoz a vývoz zboží uskutečněný v rozporu s ustanoveními zvláštního právního předpisu.^{9l)}

Díl druhý

Celní přestupky

§ 294

Celní přestupek

(1) Celním přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293, nejde-li o trestný čin.

(2) K odpovědnosti za celní přestupek postačí zavinění z nedbalosti.

(3) Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

§ 295

Sankce

(1) Za celní přestupek lze uložit tyto sankce

- a) napomenutí,
- b) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- c) propadnutí zboží.

(2) Za celní přestupek uvedený v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu do 100 000 Kč a za celní přestupek podle § 293 písm. g) až l) pokutu do 50 000 Kč.

(3) V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5 000 Kč.

§ 296

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přestupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 296a

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní přestupek uložena sankce propadnutí zboží, lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže

- a) náleží pachateli, kterého nelze za celní přestupek stíhat, nebo
- b) nenáleží pachateli celního přestupku nebo mu nenáleží zcela a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) Rozhodnout o tom, že se zboží zabírá, lze také tehdy, není-li známa osoba, která porušila zákon některým ze způsobů uvedených v § 293.

(3) O zabránění zboží nelze rozhodnout, jestliže od porušení tohoto zákona uplynulo šest let.

(4) Vlastníkem zabraněného zboží se stává stát.

§ 297

Místní příslušnost

(1) Celní přestupek projedná celní úřad, v jehož obvodu byl celní přestupek zjištěn, i když byl spáchán v obvodu jiného celního úřadu.

(2) Celní úřad příslušný k projednání celního přestupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož obvodu osoba, která se celního přestupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

Díl třetí

Celní delikty

§ 298

Celní delikt

(1) Celního deliktu se dopustí právnická osoba, která porušila nebo ohrozila zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293.

(2) Pro účely uvedené v ustanoveních této hlavy se za právnickou osobu považuje i fyzická osoba - podnikatel.

(3) Jestliže se právnická osoba dopustila více celních deliktů, které je příslušný projednávat týž celní úřad, projednávají se tyto delikty ve společném řízení.

§ 299

Sankce

(1) Za celní delikt lze uložit tyto sankce

a) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,

b) propadnutí zboží.

(2) Za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč a za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. g) až l) až do výše 250 000 Kč.

(3) Sankci propadnutí zboží lze uložit samostatně nebo společně se sankcí pokuty.

(4) Za více celních deliktů téže právnické osoby projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na celní delikt nejpřísněji postižitelný.

(5) Sankce nebude uložena

a) osobě, která učinila chybu v podaném celním prohlášení a prokázala, že učinila veškeré kroky potřebné k zajištění správných a přesných údajů, nebo

b) jestliže k porušení celních předpisů došlo v důsledku vyšší moci, nehody nebo jiných okolností, které nemohla dotčená osoba ovlivnit, a tyto skutečnosti byly celním orgánům prokázány.

§ 300

Propadnutí zboží

(1) Propadnutí zboží lze vyslovit, jestliže zboží náleží právnické osobě, která se dopustila celního deliktu, a zboží

a) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo

b) bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží v nápadném nepoměru k povaze celního deliktu.

(3) Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 301

Pokutu podle § 299 nebo propadnutí zboží podle § 300 lze právnické osobě uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se celní úřad příslušný k projednání celního deliktu dozvěděl o tom, že tato osoba porušila nebo nesplnila povinnost, uloženou celními předpisy, nejpozději však do šesti let ode dne, kdy k tomuto porušení nebo nesplnění povinnosti došlo.

§ 302

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní delikt je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 303

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní delikt uložena sankce propadnutí zboží uvedeného v § 300 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže nenáleží pachateli celního deliktu nebo není známa osoba, která porušila zákon některým ze způsobů uvedených v § 293 a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) O zabránění zboží nelze rozhodnout, jestliže od porušení tohoto zákona uplynulo šest let. Ustanovení § 300 odst. 2 platí obdobně.

(3) Vlastníkem zabraněného zboží se stává stát.

§ 304

Místní příslušnost

(1) Celní delikt projedná celní úřad, v jehož obvodu má příslušná osoba sídlo nebo bydliště.

(2) Nemá-li tato osoba sídlo nebo bydliště v tuzemsku, projedná celní delikt celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt spáchán, nebo celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt zjištěn.

HLAVA PATNÁCTÁ

CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO

nadpis vypuštěn

§ 305

(1) Celní zástavní právo slouží k zajištění pohledávky pro případ, že celní dluh, který jí odpovídá, nebude řádně a včas splněn s tím, že v tomto případě lze dosáhnout uspokojení ze zástavy.

(2) Zástavou je dovážené zboží, které není zbožím pocházejícím z Evropských společenství. Celní zástavní právo vzniká v okamžiku vstupu zástavy na území Evropských společenství.

(3) Celní orgány mohou zástavu do doby, než bude celní dluh splněn nebo zajištěn v plné výši, zajistit, a to bez ohledu na práva třetích osob.

Za zajištění zástavy se považuje rovněž rozhodnutí celních orgánů, kterým uloží osobě, která zástavu drží, že ji nesmí používat, prodávat nebo s ní jiným způsobem nakládat.

(4) Celní zástavní právo zaniká zánikem zajištěné pohledávky; promlčením zajištěné pohledávky však celní zástavní právo nezaniká. Celní zástavní právo zaniká i zánikem zástavy nebo zajištěním celního dluhu v plné výši.

(5) Pro realizaci celní zástavy se použije ustanovení § 313 odst. 1 obdobně.

nadpis vypuštěn

§ 306

zrušen

§ 307

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 308

zrušen

HLAVA ŠESTNÁCTÁ

ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJ ZBOŽÍ

Díl první

Zajištění zboží

§ 309

(1) Celní úřad může k projednání celního přestupku nebo celního deliktu zajistit zboží, o kterém lze důvodně předpokládat, že

a) bylo ke spáchání celního přestupku užito nebo určeno, anebo bylo celním přestupkem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním přestupkem získané, nebo

b) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Celní úřad může zajistit zboží podle odstavce 1 bez ohledu na práva třetích osob.

§ 310

(1) Celní úřad vydá o zajištění zboží rozhodnutí a doručí je osobě, které bylo zboží zajištěno. Proti rozhodnutí o zajištění zboží se může osoba, které bylo zboží zajištěno, odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou důvody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech a povinnostech osoby, jíž se rozhodnutí týká. V rozhodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodáno,

nebude-li pokuta zaplácena.

(3) Zboží, které lze podle § 309 zajistit, může celní úřad ponechat osobě a uložit jí, že zboží nesmí používat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 311

(1) Osoba, které bylo doručeno rozhodnutí o zajištění zboží, je povinna toto zboží celnímu úřadu vydat.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celnímu úřadu vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání nebo o odnětí zajištěného zboží se vyhotoví úřední záznam, v němž se uvede též popis zboží. Osobě, která zboží vydala, nebo které bylo zboží odňato, vystaví celní úřad potvrzení o vydání nebo odnětí zboží.

§ 312

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabránění v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, vrátí se osobě, které bylo zajištěno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží, které není k dalšímu řízení již třeba, a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabránění v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, jiná osoba než ta, které bylo zboží zajištěno, a celní orgán má pochybnosti o tom, zda tato osoba je vlastníkem zboží, nebo má-li celní orgán pochybnosti o tom, zda osoba, které bylo zboží zajištěno, je jeho vlastníkem, nevydá celní orgán zboží a odkáže tyto osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení soudním.

Díl druhý

Prodej zboží

§ 313

(1) Celní úřad může prodat zboží zajištěné podle § 309 odst. 1, u něhož nebylo vysloveno propadnutí zboží, nebo které nebylo zabráněno, na úhradu pokuty, uložené za celní přestupek nebo za celní delikt, jestliže pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(2) Celní úřad může zboží podléhající rychlé zkáze nebo živá zvířata zajištěná podle § 309 odst. 1 ihned prodat.

§ 314

(1) Celní úřad prodá zboží zpravidla v dražbě. Přitom postupuje podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

(2) Umožňují-li zvláštní právní předpisy^{10a)} celnímu úřadu prodat zboží, postupuje celní úřad při jeho prodeji podle odstavce 1.

(3) Zboží, které nemohlo být prodáno v dražbě, prodá celní úřad osobám, způsobilým podle právních předpisů k nakládání s prodávaným druhem zboží.

(4) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celní úřad způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 315

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů. Zbytek výtěžku vyplatí celní úřad oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, připadne zbytek výtěžku prodeje státu.

(2) Uplatní-li třetí osoba do tří let po prodeji zboží u celního úřadu nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáže celní úřad tuto osobu, aby svůj nárok uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

(3) O prodeji zboží se uvědomí osoba, které bylo zboží zajištěno.

§ 316

(1) Celní úřad je oprávněn prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

a) u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích nebo v řízení konaném o celních deliktech,

b) u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestných činech spáchaných při dovozu, vývozu a tranzitu zboží,

c) které deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Při prodeji zboží uvedeného v odstavci 1 se použijí ustanovení § 313 až 315 obdobně.

HLAVA SEDMNÁCTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 317

Nemůže-li být clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v české měně, mohou celní orgány na jejich úhradu přijímat i zahraniční měnu. K přepočtu zahraniční měny na české koruny se použije kursu devizového trhu České národní banky platného v okamžiku, kdy je úhrada prováděna.

§ 318

Obsahuje-li mezinárodní smlouva ustanovení odchylná od tohoto zákona nebo od předpisů podle něho vydaných, platí ustanovení mezinárodní smlouvy.

§ 319

Statistika

(1) Celní orgány zabezpečují sběr a zpracování statistických informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení, anebo o vybraných výrobcích, u kterých vznikla daňová povinnost ke spotřební

dani.

(2) Formu, obsah a náležitosti dokladu pro statistické účely, jakož i rozsah údajů pro vedení statistiky, stanoví Český statistický úřad a ministerstvo vyhláškou.

(3) Celní orgány zabezpečují sběr, zpracování a následnou kontrolu údajů o zboží v rámci obchodu uvnitř Společenství mezi Českou republikou a ostatními členskými státy Evropské unie způsobem a formou předepsanou zvláštním právním předpisem^{10b}) a prováděcími předpisy k němu.

(4) Obchodem uvnitř Společenství se pro účely tohoto zákona rozumí pohyb zboží mezi Českou republikou a jiným členským státem Evropské unie za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.^{10b})

(5) Celní orgány jsou oprávněny využít údaje získané podle odstavce 3 pro kontrolu plnění daňových povinností, a to v součinnosti s příslušnými územními finančními orgány, a poskytují je pro statistické účely.

(6) Osoba, která má sídlo nebo trvalý pobyt na území České republiky, je povinna sdělit celnímu úřadu pravdivé údaje o obchodu uvnitř Společenství podle odstavců 3 a 4 způsobem a s použitím dokladu, který stanoví Český statistický úřad a ministerstvo vyhláškou, a poskytnout celnímu úřadu potřebnou součinnost.

(7) Neplní-li osoba povinnosti podle odstavce 6, je celní úřad oprávněn uložit jí pokutu až do výše 1 000 000 Kč v řízení podle § 320 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

§ 320

(1) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon nebo přímo použitelný předpis Evropských společenství jinak, platí pro řízení před celními orgány

a) ve věcech přestupků obecné předpisy o přestupcích,^{5d})

b) obecné předpisy o správním řízení,^{5c}) jde-li o řízení ve věcech:

1. celních a jiných správních deliktů,
2. zajištění zboží a věcí pro řízení o přestupcích a deliktech,
3. povolení nebo odnětí povolení být ručitelem a vydávat celní a ručící dokumenty podle mezinárodní smlouvy,
4. vyloučení osob z provozování přepravy na podkladě karnetu TIR,
5. povolení nebo odnětí povolení k zajištění celního dluhu,
6. povolení nebo odnětí povolení nezajišťovat celní dluh,
7. vydání osvědčení o původu zboží a povolení schváleného vývozce při osvědčování původu zboží a zrušení těchto povolení a osvědčení,
8. vydání závazných informací a zrušení jejich platnosti,
9. povolení nebo odnětí povolení k použití režimu s ekonomickými účinky a k provozování celního skladu, povolení změn v těchto povoleních a prodloužení jejich platnosti,

10. schválení dočasného skladu a stanovení podmínek k dočasnému uskladnění zboží,

11. povolení zjednodušeného postupu včetně místního řízení a odnětí tohoto povolení,

12. vydání, pozastavení a zrušení osvědčení oprávněného hospodářského subjektu^{10c}),

c) v ostatních věcech obecné předpisy o správě daní a poplatků.¹¹)

(2) Vznikla-li povinnost zaplatit clo nebo daň jinak než propuštěním zboží do příslušného celního režimu, je místně příslušným k vyměření cla a daně celní úřad, který rozhodné skutečnosti zjistil jako první.

(3) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu volného oběhu nebo režimu vývozu lze podat u kteréhokoliv celního úřadu, nestanoví-li zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva jinak.

(4) K vyřízení žádosti o zničení zboží pod dohledem celních orgánů nebo žádosti o přenechání zboží ve prospěch státu je místně příslušný celní úřad, u něhož byla žádost podána a zboží předloženo. K vyřízení žádosti o umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu je místně příslušný celní úřad, v jehož územním obvodu se nachází svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad.

(5) K vyřízení žádosti o prominutí nebo vrácení cla je místně příslušný celní úřad, který clo vyměřil nebo vybral, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(6) K vyřízení žádosti o povolení odkladu platby cla, posečkání nebo splátek cla je místně příslušný celní úřad, který clo vyměřil.

(7) K propuštění zboží do režimu s ekonomickým účinkem je místně příslušný celní úřad, který je uveden v povolení k použití tohoto režimu nebo je v tomto povolení označen jako propouštějící celní úřad.

(8) K vyřízení žádosti o udělení povolení na globální zajištění celního dluhu pro režim tranzitu a žádosti o udělení povolení nezajišťovat celní dluh v režimu tranzitu je příslušné kterékoliv celní ředitelství.

(9) Nelze-li určit místní příslušnost celního úřadu podle jiných ustanovení tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona,¹¹) je místně příslušný Celní úřad Praha 1.

(10) Odvolací orgán v rozhodnutí, kterým se zamítá odvolání proti rozhodnutí, uvede také lhůtu, ve které je možno podat soudu žalobu o přezkoumání tohoto rozhodnutí.

§ 320a

neplatil

§ 321

zrušen

§ 322

Není-li tímto zákonem nebo jiným zákonem stanoveno jinak, nemá odvolání proti rozhodnutí celních orgánů odkladný účinek. Odvolání proti

rozhodnutí o celním deliktu má vždy odkladný účinek. Celní orgány mohou povolit odkladný účinek podaného odvolání způsobem a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.

§ 322a

(1) Osoba může požádat celní orgán, který povolení vydal, o prodloužení platnosti povolení nebo o provedení změn ve vydaném povolení, a to bez ohledu na právní moc rozhodnutí, kterým bylo povolení uděleno, jde-li o

- a) ručitele u globální záruky nebo individuální záruky s použitím záručního dokladu,
- b) uživatele globální záruky,
- c) schváleného odesilatele nebo schváleného příjemce,¹²⁾
- d) osobu, které bylo uděleno povolení nezajišťovat celní dluh.¹³⁾

(2) Žádost se podává písemně a obsahuje

- a) přesné označení povolení, kterého se žádost týká,
- b) návrh požadované změny v povolení nebo nové lhůty platnosti povolení,
- c) skutečnosti odůvodňující navrhované změny a označení připojených dokladů, které tyto skutečnosti osvědčují.

(3) Celní orgán žádosti podle odstavců 1 a 2 vyhoví tehdy, jestliže

- a) požadovaná změna není v rozporu s účelem zajištění celního dluhu a nespočívá ve změně ručitelského vztahu,
- b) se tím neztíží řádné provádění příslušných režimů.

(4) Vyhoví-li celní orgán žádosti podle odstavců 1 a 2, vydá rozhodnutí,

- a) jímž se prodlužuje lhůta platnosti povolení, byla-li tato lhůta časově omezena, nebo
- b) ve kterém uvede, jakým způsobem se původní povolení mění.

§ 323

Při dovozu zboží, které nepodléhá clo, se pro vznik daňové povinnosti má za to, že celní dluh za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem vzniká.

§ 323a

Nevztahuje-li se opravované rozhodnutí k nedoplatku, lze zřejmou nesprávnost tohoto rozhodnutí opravit ve lhůtě 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.

§ 324

Rozhodování o přidělení celně schváleného určení se řídí právními předpisy účinnými v době přijetí celního prohlášení nebo žádosti.

§ 325

Pokud celní orgány vykonávají oprávnění podle zvláštních předpisů, a pokud tyto předpisy nestanoví jinak, mají stejná práva a povinnosti jako při jimi prováděném dohledu. Totéž platí o právech a povinnostech subjektů, které tomuto dohledu podléhají.

§ 326

(1) Práva a povinnosti Ústřední celní správy a Celního ředitelství pro Českou republiku přecházejí na Generální ředitelství cel. Práva a povinnosti celnic přecházejí na oblastní celní úřady, v jejichž územním obvodu měly ke dni účinnosti tohoto zákona tyto celnice své sídlo.

(2) Práva a povinnosti Ústřední celní správy z pracovněprávních vztahů přecházejí na Generální ředitelství cel.

(3) Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celnice, rozumí se tím celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celní ředitelství, rozumí se tím oblastní celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu Ústřední celní správa, rozumí se tím Generální ředitelství cel.

§ 327

Hodnosti příslušníků celní správy dosažené podle dosavadních předpisů se považují za hodnosti celníků podle tohoto zákona.

§ 328

Zrušuje se s platností pro Českou republiku:

1. celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb., zákona č. 5/1991 Sb. a zákona č. 217/1992 Sb.,
2. zákon č. 117/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb.,
3. zákon č. 5/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb.,
4. zákon č. 217/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb. a zákona č. 5/1991 Sb.,
5. § 2, 3 a 4 nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 525/1991 Sb., kterým se vydává celní sazebník,
6. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 38/1991 Sb., kterou se vyhlašuje seznam celnic, celních odboček a územních obvodů celnic a vymezuje celní pohraniční pásmo,
7. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 287/1992 Sb.,
8. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 397/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon,
9. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice, ve znění vyhlášky č. 289/1992 Sb.,

10. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 287/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb.,

11. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 288/1992 Sb., o úplném osvobození zboží dováženého do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití od dovozního cla,

12. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 289/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice.

§ 329

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993 s výjimkou § 328 bodů 6 až 12, které nabývají účinnosti dnem 1. března 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

Příl.

zrušena

A.

zrušen

B.

zrušen

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 187/2004 Sb.

1. Bylo-li celní prohlášení přijato nebo byla-li žádost o přidělení celně schváleného určení přijata přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, řízení se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Bylo-li celní prohlášení přijato nebo byla-li žádost o přidělení celně schváleného určení přijata dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, řízení se dokončí podle tohoto zákona a dalších právních předpisů platných a účinných v den přijetí celního prohlášení nebo žádosti.

2. Jiná řízení než uvedená v bodu 1, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebyla dokončena do dne nabytí jeho účinnosti, se dokončí podle tohoto zákona a dalších právních předpisů platných a účinných v den nabytí účinnosti tohoto zákona s výjimkou řízení o celních deliktech, která se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají práva a povinnosti z rozhodnutí o povolení nezajišťovat celní dluh, které bylo vydáno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pro jiné operace, než je režim tranzitu.

4. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají práva a povinnosti ze závazných informací o sazebním zařazení zboží a o původu zboží, jestliže byly tyto informace vydány přede dnem nabytí účinnosti tohoto

zákona.

5. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se povolení nezajišťovat celní dluh v národním tranzitu považují za povolení nezajišťovat celní dluh ve vnitřním tranzitu v rámci Evropských společenství.

1a) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

1g) Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

3l) Zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

5b) § 18a, 35a, 40 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

5c) Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5d) § 24 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5e) Např. § 67 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 158 trestního řádu.

5f) § 79 trestního řádu.

5g) § 37 vyhlášky Federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu).

5h) Například: Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné pomoci v celních otázkách, uveřejněná pod č. 228/1998 Sb., Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, uveřejněná pod č. 7/1995 Sb.

5i) § 158b trestního řádu.

6) § 89 trestního zákona.

6a) § 53 vyhlášky č. 99/1989 Sb.

6c) Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

6d) § 158 až 158f zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

6e) § 88 a § 158d odst. 3 trestního řádu.

7a) § 35 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7b) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

7c) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

7d) Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

7e) Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech).

7f) Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

7g) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

7h) § 1 zákona č. 133/2000 Sb., ve znění zákona č. 53/2004 Sb.

7i) § 13b zákona č. 133/2000 Sb., ve znění zákona č. 53/2004 Sb.

8a) Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

8aa) Články 59 až 61 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

8c) § 200j až 200m občanského soudního řádu.

8d) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

8e) Článek 84 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

8f) Článek 100 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

8g) Článek 47 druhý pododstavec nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983, o systému Společenství pro osvobození od cla, ve znění nařízení č. 3822/85, č. 3691/87, č. 1315/88, č. 4235/88, č. 3357/91, č. 2913/92, č. 355/94 a č. 1671/2000.

8h) Například Vídeňská úmluva o diplomatických stycích, vyhlášená pod č. 157/1964 Sb., Úmluva o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhlášená pod č. 21/1968 Sb., Vídeňská úmluva o konzulárních stycích, vyhlášená pod č. 32/1969 Sb., Úmluva o zvláštních misích, vyhlášená pod č. 40/1987 Sb., Úmluva o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, vyhlášená pod č. 52/1956 Sb., zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, Dohoda o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu, vyhlášená pod č. 36/2001 Sb. m. s.

9) Například Dohoda mezi členskými státy Severoatlantické smlouvy a ostatními státy zúčastněnými v Partnerství pro mír o statutu jejich ozbrojených sil a Dodatkový protokol k této dohodě, vyhlášená pod č. 297/1996 Sb., Protokol o Statutu mezinárodních vojenských velitelství ustavených podle Severoatlantické smlouvy, vyhlášený pod č. 5/2002 Sb. m. s.

9b) § 152 až 174 zákona č.40/1964 Sb., občanský zákoník.

9c) § 60 zákona č. 337/1992 Sb.

9d) § 63 zákona č. 337/1992 Sb.

9e) Článek 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9f) Článek 84 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9g) Články 161 a 162 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9h) Článek 79 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9i) Články 50 až 53 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9j) Článek 169 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9k) Články 91 a 163 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

9l) Články 38 až 41, 59 a 177 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

10) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

10a) Například článek 75 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

10b) Nařízení Rady (EHS) č. 3330/91 o statistice obchodu se zbožím mezi členskými státy, v platném znění.

10c) Článek 5a nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

Hlava IIA nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

11) Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

12) Článek 94 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

13) Články 398 až 408a nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.